

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Studijní program: B4106 Zemědělská specializace

Studijní obor: Pozemkové úpravy a převody nemovitostí

Katedra: Katedra krajinného managementu

Vedoucí katedry: doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Rekonstrukce historického obrazu krajiny vybraného území pro potřeby
pozemkových úprav

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Monika Koupilová, Ph.D.

Autor: Kamil Roba

České Budějovice, duben 2016

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Kamil ROBA**
Osobní číslo: **Z13049**
Studijní program: **B4106 Zemědělská specializace**
Studijní obor: **Pozemkové úpravy a převody nemovitostí**
Název tématu: **Rekonstrukce historického obrazu krajiny vybraného území
pro potřeby pozemkových úprav**

Zadávací katedra: **Katedra krajinného managementu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Práce se bude skládat z literární rešerše a praktické části.
Literární rešerše bude obsahovat:
Krajina ČR a její historický vývoj.
Pozemkové úpravy - princip, průběh, výsledek.
Využití historického obrazu krajiny pro potřeby pozemkových úprav.

Praktická část bude obsahovat:
Výběr vhodného katastrálního území pro rekonstrukci historického obrazu krajiny.
Popis historického a aktuálního stavu území.
Zhodnocení změn mezi aktuálním a historickým stavem území.
Možnost využití historického obrazu krajiny pro potřeby pozemkových úprav.

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**
Rozsah pracovní zprávy: **30 stran textu**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:

BLAŽEK, P., KUBÁLEK, M. Kolektivizace venkova v Československu 1948-1960 a střeoevropské souvislosti. Dokořán, Praha 2008. ISBN 978-80-7363-226-7.
LOW, J., MÍCHAL, I. Krajinný ráz. Lesnická práce, Kostelec nad Černými lesy 2003. ISBN 80-86386-27-9.
ČÚOP. Metodika mapování přírody a krajiny. Český ústav ochrany přírody, Praha 1994.
FORMAN, R., GODRON, M. Krajinná ekologie. Academia, Praha 1993. ISBN 80-200-0464-5.
INGEGNOLI, V. Landscape Ecology: A Widening Foundation, Springer, New York 2002, ISBN 3-540-42743-0.
MÍCHAL, I. Ekologická stabilita. Veronica, ekologické středisko ČSOP, Brno 1994. ISBN 80-85368-22-6.
PELLANTOVÁ, J. Metodika mapování krajiny pro potřeby ochrany přírody a krajiny ve smyslu zákona ČNR 114/92 Sb.. Český ústav ochrany přírody, Praha 1994.
SKLENIČKA, P. Základy krajinného plánování. Naděžda Skleničková, Praha 2003. ISBN 80-903206-1-9.
VONDRUŠKOVÁ, H. Metodika mapování krajiny. Český ústav ochrany přírody, Ministerstvo životního prostředí ČR, Praha 1994.
BRŮNA, V., BUCHTA, I., UHLÍŘOVÁ, L. Identifikace historické sítě prvků ekologické stability krajiny na mapách vojenského mapování. Laboratoř geoinformatiky UJEP, Ústí nad Labem 2002.
Časopisy: Pozemkové úpravy, Urbanismus a územní rozvoj, Landscape and urban planning, Land use policy

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Monika KOUPILOVÁ, Ph.D.**
Katedra krajinného managementu

Datum zadání bakalářské práce: **16. března 2015**
Termín odevzdání bakalářské práce: **15. dubna 2016**

prof. Ing. Miloslav Šoch, CSc., dr. h. c.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA
studijní oddělení
Studentská 10
370 02

doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 16. března 2015

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svou bakalářskou práci na téma Rekonstrukce historického obrazu krajiny vybraného území pro potřeby PÚ vypracoval samostatně pouze za použití zdrojů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě (v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Zemědělskou fakultou JU) elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Českých Budějovicích dne 22. dubna 2016

.....
Kamil Roba

Poděkování

Rád bych poděkoval vedoucí mé bakalářské práce Ing. Monika Koupilová, Ph.D. za velmi cenné rady, ochotu, potřebné informace a pomoc při zpracování zadaných úkolů.

Dále chci poděkovat zaměstnancům obecního úřadu obce Litvínovice, za poskytnutí velmi cenných informací, které jsem mohl do své bakalářské práce použít.

Abstrakt

Tato BP se zabývá analýzou krajiny na vybraném KÚ Litvínovice. Obec se nachází přibližně 7 kilometrů jihozápadně od centra Českých Budějovic.

Nejprve jsem se zaměřil na popis daného KÚ na kterém byl vypracován popis. Poté následovalo porovnání historického obrazu krajiny pro potřeby PÚ a to pro roky 1842, 1952 a 2015. Jednotlivá časová období byla porovnána a vyhodnocena pro potřeby PÚ. Mezi hlavní prvky, které byly porovnávány patří LU, tabulky a grafy pro dané období. Podrobné srovnání ukazuje na rčitý vývoj krajiny na vybraném KÚ a vyhodnocuje změny v průběhu let. Každá složka krajiny byla vyhodnocena samostatně pro snadnější orientaci.

Klíčová slova

analýza krajiny, pozemkové úpravy, land use, krajinné složky, vývoj krajiny

Abstract

The following bachelor's thesis deals with the analysis of a landscape in the selected cadastral area Litvínovice. The municipality is located approximately 7 kilometers southwest from the center of České Budějovice.

First I focus on the description of the given cadastral area. Following that, the comparison of the historical arrangement of the landscape over the years 1842, 1952 and 2015 respectively, was made. Individual time frames were compared and evaluated for the purposes of the land modifications. Among the main elements used during the comparison belong LU, charts, and graphs for given time frames. Detailed comparison depicts development of the landscape in the selected cadastral area and evaluates alterations over time. Each component of the landscape was evaluated individually for the sake of easier orientation.

Keywords

Landscape analysis, land consolidation, land use, landscape components, landscape development

Obsah

1. Úvod.....	7
2.Literární rešerše.....	8
2.1 Rekonstrukce historického obrazu krajiny.....	8
2.2 Definice pojmu pozemkové úpravy	9
2.3 Předmět a obvod pozemkových úprav	11
2.4 Formy pozemkových úprav	13
2.4.1 Komplexní pozemková úprava	13
2.4.2 Jednoduchá pozemková úprava.....	14
2.5. Historie pozemkové úpravy	15
3. Popis katastrálního území	18
3.1 Historie katastrální území Litvínovice	19
3.2 Hydrologické poměry.....	19
3.3 Geomorfologie území	21
3.4 Pedologie území.....	23
3.5 Zemědělství	23
3.6 Charakteristika lesů.....	23
3.7 Specifické zájmy	24
4. Metodika práce.....	25
4.1 Výběr zájmového katastrálního území.....	25
4.2 Shromáždění materiálů	26
4.3 Internetové databáze a ArcGis 10	26
4.4 Tvorba vrstev, digitalizace	27
4.5 Land use	27
4.7 Vyhodnocení analýzy krajiny	28
4.8 Porovnání struktury krajiny dle land use	29
4.9 Porovnání jednotlivých složek krajiny	29

5. Výsledky a diskuze	30
5.1 Vyhodnocení analýzy krajiny	30
5.1.1 Katastrální území v 19. Století.....	30
5.1.2 Katastrální území v 20. Století.....	33
5.1.3 Katastrální území v současnosti	36
5.2 Zastoupení jednotlivých složek LU	39
5.2.1. Shrnutí zastoupení kultur v zájmovém území.....	39
5.3 Použití historických map pro pozemkové úpravy	45
6. Závěr	46
7. Seznam použitých zkratk	47
8. Použitá literatura	48
9. Seznam grafů.....	52
10. Seznam tabulek	53
11. Seznam obrázků	54
12. Seznam map	55
13. Seznam příloh.....	56

1. Úvod

Krajina se neustále mění a vyvíjí, působením zejména člověka, ale i dalších okolních vlivů. Rekonstrukce historického obrazu krajiny souvisí s prováděnými PÚ a dalšími zásahy do krajiny. Zásahem lidské činnosti nebo přirozeným krajinným vývojem se krajina mění a vytváří se v ní tak nové hodnoty. Právě PÚ jsou jedním z hlavních faktorů, ovlivňují rozvoj a obnovu venkova. Lze díky nim obnovovat zaniklé polní cesty a další krajinnotvorné elementy.

První část bakalářské práce je zaměřená na rekonstrukci historického obrazu krajiny a jejího vývoje v čase. Dále je zaměřená na PÚ, jejich definici a rozdělení a jejich historický vývoj, který souvisí s vývojem a obnovou venkova. V materiálu práce je popsán vybrané KÚ Litvínovice a podle získaných informací zpracována jeho podrobná analýza současného stavu, ale i historie. Zanalyzovaný stav KÚ umožnil vytvoření představy o území a porovnání s historickým obrazem krajiny. Výsledky práce poukazují na vývoj území v jednotlivých časových obdobích a zanalyzování zastoupení jednotlivých složek krajiny.

Cílem bakalářské práce je zrekonstruovat historický obraz krajiny vybraného území, který by mohl sloužit jako podklad pro PÚ. Druhá, rešeršní část obsahuje objasnění pojmu PÚ. Dále se v bakalářské práci zaměřím na konkrétní KÚ, které jsem si vybral. Důležitou součástí je provést popis území a přiblížit si tak život v KÚ v současnosti. Následně se porovnal vývoj území od historie do současnosti. V závěru bakalářské práce budou k porovnání výsledky historického obrazu krajiny z let 1853 a 1952 se současným stavem území.

2.Literární rešerše

2.1 Rekonstrukce historického obrazu krajiny

Základní rozdělení krajiny podle stupně ovlivnění člověkem je rozdělení na krajinu přírodní a krajinu kulturní (SKLENIČKA, P., 2003).

Přírodní krajina je taková, která se vytváří pouze působením přírodních sil bez jakéhokoliv antropogenního vlivu. Nebo jen s naprosto minimálním vlivem antropogenní činnosti. V současné době již čistě přírodní krajina, která by vůbec nebyla ovlivněna člověkem, prakticky neexistuje. Je to dáno globálním dopadem antropogenních vlivů na životní prostředí. I krajina, která by svojí strukturou odpovídala krajině přírodní, bude ovlivněna klimatem nebo ovzduším pozměněným člověkem. Druhým typem krajiny podle stupně ovlivnění člověkem je krajina kulturní. Tento typ vznikl z krajiny přírodní hospodářskou činností člověka (SKLENIČKA, P., 2003).

Další pohled je (HRADECKÝ, J., BUZEK, L., 2001), že ve smyslu geografickém je krajina chápána jako určitý celek, který se kvalitativně liší od celků okolních. Krajina ve smyslu geografickém má určitou vnitřní homogenitu, svou individuální strukturu, probíhají v ní určité jevy a procesy a vůči sousedním krajinám je vymezena přirozenými hranicemi. Krajina je jednotným a vývojově stejnorodým územním celkem a její rozloha se může pohybovat od několika km² až po tisíce km². Konkrétní krajina se od okolních krajin liší charakterem jejich dílčích složek - reliéfem, klimatem, hydrologickými a pedologickými vlastnostmi, biotou, a také charakterem antropogenních zásahů a výtvorů; zpravidla jsou v ní propojeny prvky přírodní a civilizační.

Změna využívání krajiny může mít mnoho příčin. Nejvýznamnější roli však hraje zemědělství a urbanizace (LINDENMEYE, A., FISCHER, J., 2006). Povrch Země stále podstupuje změnu vyplývající z kumulujících se účinků rozmanitých disturbancí a růstu a vývoje ekosystémů a lidské kultury. Krajinná změna může být tedy chápána jako změna krajinné struktury a funkce v prostoru a čase (LEITÃO ET AL., 2006).

Krajina je předmětem veřejného zájmu, plní významnou roli v zemědělství, ekologii, kultuře a je klíčovým prvkem blaha jednotlivce i společnosti. Plánování krajiny znamená stanovení aktivit a činností s výhledem do budoucna, které mají za cíl zvýšení hodnoty, obnovu nebo vytvoření krajiny. Mezi základní formy krajinného

plánování dnes v České republice patří územní plán resp. regulační plán a komplexní PÚ, které řeší krajinu na úrovni obcí (www.eagri.cz).

K obnově zaniklých polních cest, nové výsadby lesních porostů, rozšíření zemědělsky obhospodařované orné půdy, přirozených liniových prvků a dalších přírodních krajinnotvorných elementů jsou jediným nástrojem PÚ, pro jejichž správné provádění je důležitá znalost historického obrazu krajiny (www.eagri.cz).

2.2 Definice pojmu pozemkové úpravy

PÚ se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky PÚ slouží pro obnovu KO a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování (*ZÁKON č. 139/200*). Provádějí se v rámci výkonu státní správy a zároveň jsou odbornou činností, která je multidisciplinární, s vysokými nároky na kvalitu práce úředníků, projektantů i ostatních, kteří spolupracují na tvorbě návrhů PÚ. Tento obor vyžaduje znalosti z oblastí, jako je protierozní ochrana půdy, opravní stavby, vodní hospodářství, ekologie krajiny a územní plánování (*PODHRÁZSKÁ, J. a kol., 2008*).

PÚ definuje SKLENIČKA (2003) jako jeden z nejučinnějších prostředků, které pomáhají zvyšovat heterogenitu struktury krajiny. Tímto způsobem PÚ zvyšují např. ekologickou stabilitu. Je možné díky PÚ vytvořit optimální podmínky pro realizaci navrhovaných opatření, které přispívají k tvorbě krajiny. Řeší se území katastru.

Základní účel PÚ je dvojitý. Jednak slouží k vytvoření půdně ucelených hospodářských jednotek, jednak k zajištění celo společenských požadavků na tvorbu a ochranu krajiny a životního prostředí. O PÚ se nejedná ve zcela jednoduchých případech, kdy jde o obnovu vlastnických práv k pozemkům nebo o jednoduchá vyčlenění několika původních pozemků bez nutnosti řešit jejich zpřístupnění (*TOMAN, F., 1995*).

PÚ jsou uvědomělou a cílevědomou činností skupiny odborníků, státních úředníků a zvolených vlastníků, kteří spolupracují na zpracování nového návrhu uspořádání pozemků. Této práci na návrhu předchází několika léta příprava pozemkového úřadu, který shromažďuje podklady a stanovila všech zúčastněných osob, správních úřadů a správců různých podzemních a nadzemních vedení. Tyto práce jsou financované státem, jen účast vlastníků ve sboru zástupců je čestnou funkcí. Všechna práva vlastníků a zájmy státu garantuje "zákon o PÚ", podle kterého veškeré činnosti v PÚ organizuje a řídí pozemkový úřad. Je to dlouhý proces, při kterém jsou respektována přání a náměty vlastníků, která jsou v souladu se zákony a správou ostatních vlastníků půdy (*BURIAN, Z., A KOL., 2011*).

PÚ neruší ani neomezuje vlastnictví, či neupřednostňuje některého z vlastníků. Všichni jsou si před zákonem rovni a dochází pouze k přeměně vlastnických parcel tak, aby se zlepšila jejich dispozice a možnost obhospodařování. Vytvoří se nová mapa a nové reálné hranice, které jsou komisionálně předány v terénu. Jsou odstraněny křivdy na vlastnicích v období socialismu a zároveň vytvořeny majetkoprávní podmínky pro obnovení krajiny (*BURIAN, Z. A KOL., 2011*).

Jedním z hlavních posláních PÚ je zvýšení ekologické stability krajiny. Plán společných zařízení jako součást komplexní PÚ disponuje hned několika možnostmi jak podpořit ekologickou stabilitu krajiny. V některých případech je ekologická funkce daných prvků hlavním cílem, v jiných pak je vedlejším efektem u opatření navržených primárně z titulu protierozní či protipovodňové ochrany, dopravního řešení aj. Uspokojivým je pak především takové řešení, kdy jednotlivá opatření na sebe vzájemně funkčně i prostorově navazují, doplňují se, stávají s polyfunkčními a společně zohledňují všechny funkce krajiny (*BURIAN, Z. A KOL., 2011*).

Mezi základní principy PÚ patří sloučení pozemků jednoho vlastníka do větších vcelků a jejich zpřístupněním. Stav před úpravami je takový, že jeden vlastník má pozemky roztroušené po celém KÚ, některé z nich jsou nepřístupné a většina má nepříznivý tvar pro hospodaření. Při PÚ se snižuje počet vlastnických pozemků a zároveň se zvyšuje jejich průměrná výměra. Pozemky se zároveň směňují, neboli umísťují se na nová místa, ale tak, aby byla zachována přiměřenost ve výměře, v kvalitě (vyjádřené cenou) a ve vzdálenosti. Hranice pozemků a hranice KÚ se narovnávají, pozemky se navrhují tak, aby vyhovovaly zemědělskému hospodaření, aby měli pravidelný tvar (VLASÁK, J., BARTOŠKOVÁ, K., 2007).

Poslední etapou PÚ je realizace navržených společných zařízení, tedy veřejně prospěšných staveb, na kterých se mohou podílet jak obec, tak pozemkový úřad, nebo samotní vlastníci. Tako závěrečná fáze PÚ je nejdůležitější, protože uvádí PÚ do reálného života. Vyžaduje však zvláštní nasazení celého týmu lidí, kteří spolupracovali na návrhu PÚ (BURIAN, Z. A KOL., 2011).

DOLEŽAL, P., a kol. (2010) uvádí, že pomocí exaktních metod a různých kritérií je možno identifikovat prostorově funkční rozpory a negativní faktory způsobené chováním lidí v krajině. Potom lze navrhovat a projektovat různé standardizované typy společných zařízení. Tyto typy společných zařízení jsou v podobě staveb, technicko-biologických opatření nebo se jedná o změny způsobu využívání pozemků.

2.3 Předmět a obvod pozemkových úprav

Předmět a obvod PÚ upravuje ust. § 3 zákona o pozemkových úpravách. Je specifikováno, které pozemky mohou být zařazeny do PÚ, jak je tvořen obvod a které pozemky mohou být řešeny v řízení o PÚ.

PÚ zahrnuje všechny pozemky v obvodu PÚ bez ohledu na současný způsob využívání a existující vlastnické vztahy k nim. Obvod PÚ se dělí na vnitřní a vnější (DRAHOŇOVSKÁ, E., SKŘIVANOVÁ, Z., 2011).

Předmětem PÚ jsou všechny pozemky v určitém území bez ohledu na dosavadní způsob využívání a existující vlastnické vztahy k nim. Z PÚ jsou vyloučeny pozemky určené pro obranu státu, těžbu vyhrazených nerostů, hřbitovy,

pozemky zastavěné a určené k zastavění, pozemky chráněné podle zvláštních předpisů. PÚ se provádějí zpravidla pro celé KÚ, které tvoří obvod PÚ. Nebrání-li to účelu PÚ nebo je-li to v zájmu jeho dosažení, může být obvod PÚ určen i jinak, přičemž nepřesáhne původní KÚ (*TOMAN, F 1995*).

Pro vlastníky pozemků jsou PÚ nejdůležitější hlavně z hlediska upřesnění vlastnictví pozemků co do výměry i polohy; dále je zde možnost scelit a upravit tvary pozemků; zpřístupnit je vytvořením sítě polních cest; zvýšit tržní cenu pozemků. Pro uživatele – nájemce je důležité vědět, že se uzavírají nové nájemní smlouvy na již zcela přesnou výměru jednotlivých parcel. Pro obce mají PÚ význam hlavně pro zprůhlednění vlastnických vztahů k pozemkům; dohledává se doposud nezapsaný obecní majetek; snižuje se pohyb zemědělské techniky uvnitř obce v důsledku realizace polních cest kolem obcí; řeší se ochrana území před záplavami, pomocí vodohospodářských a protierozních opatření a zvyšuje se ekologická stabilita a pestrost okolní krajiny v důsledku výsadby místních prvků ÚSES.

Výsledky PÚ slouží pro obnovu KO, vzniká digitální katastrální mapa, odstraňují se parcely zjednodušené evidence, zhušťuje se polohové bodové pole a dohledávají se dosud neznámí vlastníci, případně dědicové zemřelých vlastníků (*MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ, 2010*).

Obvod PÚ je území dotčené PÚ, které je tvořeno jedním nebo více celky v jednom KÚ. Bude-li to pro obnovu KÚ třeba, lze do obvodu PÚ zahrnout i pozemky, které nevyžadují řešení ve smyslu ustanovení § 2, ale je u nich třeba obnovit soubor geodetických informací. Je-li to k dosažení cílů PÚ vhodné, lze do obvodu PÚ zahrnout rovněž pozemky v navazující části sousedícího KÚ. Jde-li o KÚ v obvodu působnosti jiného pozemkového úřadu, než který zahájil řízení o PÚ, zahrne pozemkový úřad, který řízení zahájil, předmětné pozemky do obvodu PÚ po dohodě s pozemkovým úřadem, v jehož obvodu působnosti se příslušné pozemky nacházejí. O takových pozemcích rozhoduje pozemkový úřad, který řízení zahájil.

Stanovení obvodu PÚ je bezpodmínečně nutné ke stanovení měrných jednotek v rámci výběrového řízení na zpracovatele. O stanovení obvodu rozhoduje pozemkový úřad. Ten postupuje při určení obvodu tak, že do obvodu zahrne pozemky, které posoudil jako nezbytné pro dosažení cílů PÚ a obnovy KO, s

přihlédnutím k požadavkům vlastníků pozemků, příslušné obce a katastrálního úřadu (DOLEŽAL, P., a kol., 2010).

Zemědělský půdní fond tvoří většinu pozemků zahrnutých do obvodu PÚ, dále se řeší i pozemky lesní, za souhlasu vlastníka i pozemky zastavěné nebo zastavitelné (DRAHOŇOVSKÁ, E., SKŘIVANOVÁ, Z, 2011).

Hranice vnitřního obvodu PÚ většinou prochází po hranici extravilánu a intravilánu, hranice vnějšího obvodu PÚ po hranici KÚ, liniového objektu, průmyslového areálu nebo po hranici lesa, výjimečně zasahuje i do okolních KÚ a zahrnuje jejich části (VLASÁK, J., BARTOŠKOVÁ, K., 2007).

2.4 Formy pozemkových úprav

Jsou vymezeny dvě formy PÚ, které definuje zákon č. 139/2002 Sb.. Každá má svůj určitý rozsah, finanční náročnost, způsob rozhodování o území a podstatný vliv na náležitosti zpracování (DOLEŽAL, P., a kol., 2010).

Forma PÚ má důležitý vliv na příslušnost a rozsah jejího zpracování, způsob správního řízení a finanční náročnost. KPÚ je v současnosti nejvyužívanější formou PÚ (DRAHOŇOVSKÁ, E., SKŘIVANOVÁ, Z, 2011).

2.4.1 Komplexní pozemková úprava

KPÚ se provádí zpravidla v rámci celého KÚ, v jeho nezastavěné části – extravilánu. Mohou zasahovat do sousedních KÚ a zahrnou do řešení jejich části. Výsledkem KPÚ je obnovený KO, vyřešené vlastnické vztahy a nové uspořádání pozemku, které mají vhodné tvary a jsou přípustné. Je zpracován plán společných zařízení, který obsahuje návrh systému protierozních opatření, návrh cestní sítě, vodohospodářských opatření i prvků ke zvýšení ekologické stability krajiny. V případě KPÚ dochází k reorganizaci cestní sítě, vytváří se nový systém protierozní ochrany přírodní rovnováhy, proto se vytvářejí nově i zemědělské původní bloky. Tak to vymezení blok musí být dopravně přístupný, erozně chráněný a ekologicky únosný (VLASÁK, J., BARTOŠKOVÁ, K., 2007).

Rozsah KPÚ je zpravidla širší a náročnost jejich zpracování bude rozhodně vyšší. Jejich rozsah musí splňovat veškeré náležitosti definované výše uvedeným

zákonem a dále potom zvláštním právním předpisem, kterým je vyhláška č. 545/2002 Sb., o postupu při provádění PÚ a náležitostech návrhu PÚ.

KPÚ vystihují komplexní řešení zpravidla celého KÚ (mimo zastavěné území) včetně zpřístupnění pozemků, protierozní ochrany, vodohospodářských opatření a ekologické stability území (*MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ, 2010*).

Jak popisuje *JONÁŠ (1990)*, projekty KPÚ, musí vycházet z územně plánovacích podkladů. Jedná se především o projekty, které jsou základem ekonomické a ekologické optimalizace zemědělské krajiny.

KoPÚ se vždy provádí v ploše celého KÚ na rozdíl od JPÚ, která může řešit pouze jeho část (*SKLENIČKA, P., 2003*). KPÚ nahrazovaly JPÚ, kdy došlo k výměně vlastnických pozemků v celém KÚ (*BURIAN, Z. A KOL., 2011*).

2.4.2 Jednoduchá pozemková úprava

V rámci JPÚ se přerozdělují a nově uspořádávají pozemky zemědělské půdy. Nové pozemky se navrhuji většinou v rámci stávajících bloků zemědělské půdy a neřeší se širší územní vztahy. Jedná se zpravidla jen část KÚ a jen několik vlastníků. Tato forma JPÚ se používala například při navrácení půdy během restitucí, kdy bylo nutné narychlo po roce 1990 umožnit hospodaření jednotlivým zemědělským subjektům. Tímto způsobem bylo dočasně vyřešeno užívání pozemku, ale ne vlastnická práva. Ta jsou v současné době řešena při dalších, tentokrát KPÚ. Tyto JPÚ bez přechodu vlastnických práv, byly prováděny jen do roku 2002 od té doby se již ne zahajují. (*VLASÁK, J., BARTOŠKOVÁ, K., 2007*).

JPÚ se sleduje možnost urychleného vytvoření ucelených hospodářských jednotek a vyčlenění pozemků pro soukromé hospodaření na půdě v případech, kdy se pro ně rozhodne jeden nebo menší počet vlastníků v příslušném KÚ, jejichž výměra je nižší než polovina výměry zemědělské půdy řešeného KÚ (*TOMAN, F., 1995*).

JPÚ řeší pouze některé hospodářské potřeby (např. scelení pozemků, zpřístupnění pozemků), určité ekologické potřeby (např. protierozní nebo protipovodňová opatření) nebo jestliže se PP týká pouze části KÚ. (*DOLEŽAL, P., a kol., 2010*).

Jednoduchými PÚ lze provést i upřesnění nebo rekonstrukci přidělu půdy (§ 13) přidělené ve smyslu dekretů prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. a č. 28/1945 Sb.

a zákonů č. 142/1947 Sb. a č. 46/1948 Sb., a to v případech, kdy nelze použít jiný postup (*ZÁKON č. 139/2002*).

2.5. Historie pozemkové úpravy

Historie PÚ je velmi bohatá jak ve světě, tak na území České republiky. PÚ vždy souvisely se způsobem života na venkově a s technologií zemědělské ho hospodaření. Každá změna v zemědělství vyvolávala novou etapu pozemkových úprav. Změny byly dány novými technologiemi zemědělské výroby, změnou uspořádání vlastnických a nájemních práv, v zajišťování pracovní síly na pozemcích, změnou způsobu výběru daně z pozemků. Jejich provádění bylo také ovlivněno současným politickým a společenským názorem. (*VLASÁK, J., BARTOŠKOVÁ, K., 2007*).

Dějiny zeměměřictví a pozemkových úprav měly společný počátek ve starém Egyptě před několika tisíci lety. Každoroční záplavy v údolí Nilu nutily tehdejší vládcy nechat rozměřit a rozdělit úrodnou půdu každý rok znovu a znovu mezi zemědělce. V historické literatuře o starověkém Babylonu, Egyptě a Řecku se sice setkáváme s různými zmínkami o právních a technických opatřeních v oboru pozemkové držby a s nimi spojenými zeměměřickými pracemi, ale nesetkáváme se ještě s konkrétními údaji nebo popisy nějakého systému uspořádání pozemků a o způsobech provádění prací s tím spojených. První historické prameny o rozsáhlém a technicky jednotném uspořádání půdy pro zemědělské účely a způsobech provádění prací s tím spojených máme ze starověkého Říma. Ze všeobecně historických pramenů se dá usuzovat, že už v 5. století př. n. l. ve starém Římě bylo propracované pozemkové právo a pozemková politika (*MARŠÍKOVÁ, M., 2007*).

Rozvoj vlastnických a uživatelských vztahů na území České republiky lze situovat do 12. až 14. století. V tomto období se začaly osídlovat okrajové části našich historických zemí, aby půda i v těchto oblastech přinášela svým vlastníkům zisk. Dominantními vlastníky půdy byl panovník a feudálové, kteří půdu pronajímali. Pozemky se pronajímaly kolonistům v tzv. kolonizaci vnitřní a velké. Kolonizace vnitřní se vyznačovala tím, že nájemci pozemků byli poddaní feudálové. Nájem byl sjednáván ústně, byl nedědičný a kdykoliv vypověditelný. Nájemce pozemků byl

nesvobodný na nesvobodné půdě (NĚMEC, J., 2004). Při kolonizaci velké – německé, zůstával kolonista osobně svobodný. Půdu si mohl koupit v dědičný nájem, nikoli v plném vlastnictví. Nájemného platil ročně stanovenou peněžní částku spolu s naturálními dávkami či drobnými robotami (PEKAŘ, J., 1991).

Koncem 17. století byla již obdělavatelna půda téměř rozdělena. Od počátku 18. století se již začaly projevovat nedostatky víceméně chaotického rozdělování půdy v minulých stoletích. Nejvýznamnějším návrhem na pozemkové reformy z té doby byl nepochybně návrh Františka Raaba z Korutanska. Ten podal v roce 1775 návrh na odstranění roboty a dělení půdy velkostatků. Tento návrh císařovna Marie Terezie přijala a PÚ podle Raabova návrhu u nás prováděné se nazývají raabizace. Podstatou raabizace bylo dělení půdního fondu velkostatků a jeho přidělování drobným uchazečům, přičemž robota se převáděla na stálé každoroční platby peněžní nebo naturální (MARŠÍKOVÁ, M., 2007).

Feudální velkostatkáři měli zájem na udržení celistvých, výrobně a ekonomicky přiměřeně velkých selských hospodářství, protože jen tyto usedlosti mohly být spolehlivým zdrojem dostatečné feudální renty (JELEČEK, L., 1985).

V období kolonizace se značně změnila sociální struktura obyvatelstva, vztahy mezi poddanými a vrchností, města převzala obchodní a řemeslnické funkce raně středověkých hradních center, zásadně se změnila podoba venkovského osídlení. Tyto středověké zásahy poznamenaly naši kulturní krajinu až do 18. století a v mnohých případech dodnes. Již první odhady výměr tzv. lánů, podle nichž se vybírala daň, byly značně nepřesné a z toho pramenily opakující se stížnosti na nespravedlivé daňové výměry. Roku 1571 podala Česká komora návrh na zaměření země, který byl ovšem zamítnut.

K prvnímu scelení došlo v letech 1856 až 1858 v obci Záhlinice u Holešova na Moravě zásluhou pokrokového rolníka, pozdějšího starosty a poslance F. Skopalíka. Toto scelení bylo dobrovolné a muselo s ním vyslovit souhlas 100 % 14 vlastníků půdy v obci; scelovací zákon v té době ještě neexistoval. Do roku 1883 bylo na Moravě sceleno na základě dobrovolnosti dalších 16 obcí (RYBÁRSKÝ a kol., 1991.)

V roce 1883 byl vydán říšský rámcový zákon o scelování hospodářských pozemků. Ten byl přijat v roce 1884 moravským zemským sněmem a v roce 1888

slezským sněmem. Český sněm tento zákon neschválil, a proto se v Čechách scelovací práce neprováděly (MARŠÍKOVÁ, M., 2007).

Po druhé světové válce byl závadou pro hospodaření neúčelný tvar pozemků. Pozemky pruhové, často jenom několik metrů široké, trojúhelníkové, klínové a jinak nepravidelné se tvořily vlivem přirozených nebo umělých překážek a dělením půdy (Jonáš, 1990).

Po roce 1990 nastala v našem státě výrazná změna – restituce. Členové JZD, kteří vstoupili do družstva dobrovolně, byli stále zapsáni v Evidenci nemovitosti jako vlastníci určitých výměr pozemků, se kterou do družstva vstoupili. Mohli tedy po roce 1990 z družstva vystoupit a hospodařit na výměře svých pozemků. Restituční zákon se vztahoval na ty pozemky a jiný majetek, které byly občanům odňaty po únoru 1948 na základě např. soudního procesu nebo jiných administrativních opatření. Původní pozemky, které byly v soukromém vlastnictví a byly před rokem 1950 soukromě obhospodařovány, již v přírodě neexistovaly. Byly v letech 1950-1989 při různých PÚ sceleny. Bylo tedy nutné přijmout zákonná opatření, která by umožňovala soukromé hospodaření na pozemcích o nárokované výměře. V důsledku výrazných politických změn v našem státě v roce 1990 a v letech pozdějších nastala výrazná změna i v celostátní politice. Členové JZD, kteří vstoupili do družstva dobrovolně, i když často jen formálně dobrovolně, byli stále zapsáni v Evidenci nemovitosti jako vlastníci určité výměry pozemků, se kterou do družstva vstoupili. Mohli tedy po roce 1990 z družstva vystoupit a hospodařit na výměře svých pozemků. Restituční zákon se vztahoval na ty pozemky a jiný majetek, které byly občanům Československé republiky odňaty po 28. Únoru 1948 na základě např. soudního procesu nebo jiných administrativních opatření. Bylo tedy nutno přijmout zákonná opatření, která by umožňovala soukromé hospodaření na pozemcích o nárokové výměře. V roce 1991 přijat první porevoluční zákon č. 284/1991 Sb. O PÚ a pozemkových úřadech. V současné době platí zákon č. 139/2002 Sb. O pozemkových úřadech a PÚ (MARŠÍKOVÁ, M., 2007).

3. Popis katastrálního území

KÚ Litvínovice se nachází v jihočeském kraji v okrese České Budějovice. Leží na levém břehu Vltavy, přibližně 3 km jihozápadně od centra Českých Budějovic na souřadnicích 48°57'44" s. š., 14°27'5" v. d. Spadá do jižní části českobudějovické pánve, která se rozprostírá skrze celé KÚ a je bohatá na rybníky. Leží v nadmořské výšce cca 300 m.n.m. Obecní úřad spravuje celkem 3 osady – Litvínovice, Šindlovy Dvory a Mokré.

Podél místní komunikace, která spojuje části obce jsou 3 rybníčky, Horní, Prostřední a Dolní litvínovický, které obhospodařuje ČRS, dále v části Š. Dvory, v blízkosti návsi, se nachází Šindlovský rybník. Celá obec má v současné době asi 2200 obyvatel (www.litvinovice.cz).

V obci Litvínovice se nachází nově vybudované multifunkční centrum, které poskytne zázemí nejen obecnímu úřadu, ale také dobrovolným hasičům a třem desítkám dětí v mateřské školce s dětským hřištěm (www.budejckadrbna.cz).

Obr. č. 1: Obecní úřad v Litvínovicích

3.1 Historie katastrální území Litvínovice

První písemné známky o obci (Lutwinouich) jsou datovány z roku 1259, kdy ji Vok I. z Rožmberka ji jmenuje mezi vesnicemi, z nichž má dostávat desátky jím tehdy zakládaný vyšebrodský klášter.

Mezi roky 1850 až 1867 tvořila obec Litvínovice součást obce Rožnov, poté se stali samostatným KÚ. Vyjma krátkého období mezi začátkem roku 1952 do 16. Května 1954, kdy byla obec připojena k městu České Budějovice. Obec Mokré a osada Šindlovy Dvory byla připojena k Litvínovicím dne 12. Června 1960.

Až do 20. století bylo složení obyvatelstva ve všech třech obcích národnostně smíšené ve vlastních Litvínovicích se k německému jazyku v roce 1910 hlásilo 76% obyvatel a v roce 1930 už jen 44%.

3.2 Hydrologické poměry

Dle Quitta celé území leží v nejteplejší z mírně teplých oblastí - MT 11. Podnebí je tedy mírně teplé, středně zásobené srážkami. V Českých Budějovicích je průměrně 7,8°C a 620 mm srážek. Celá pánev představuje inverzní oblast velkých rozměrů známou občasnými rekordními mrazy (Litvínovice: -42,2°C v zimě 1929). Bioregion leží ovšem i v oblasti silného vlivu föhnů za Alpami a Šumavou, takže se zde vyskytují letní absolutní maxima až k 40°C. Bioregion má tedy pravděpodobně nejkontinentálnější klima v ČR, tomu odpovídá i nejvyšší srážkové kontinentalita, neboť červencové srážky více než 4x převyšují únorové, tento poměr je zde nejvyšší v celé ČR. Klimatické poměry mají značný dopad na vegetaci.

Vodohospodářsky významné vodní toky na území obce náleží k hlavnímu povodí Vltavy.

Hlavní hydrologické schéma obce je tvořeno úsekem Vltavy, která protéká těsně při východním okraji KÚ a jejím levoběžným přítokem - Litvínovickým potokem, který odvodňuje postupně všechny tři osady obce Mokré, Šindlovy Dvory a Litvínovice.

V území jsou dále významné dva náhony - Mlýnský, který přivádí vodu na Stecherův mlýn a českobudějovická Zlatá stovka, která odbočuje z Mlýnského náhonu a přivádí vodu přes katastr obce severním směrem do oblastí parku Stromovka na území Českých Budějovic.

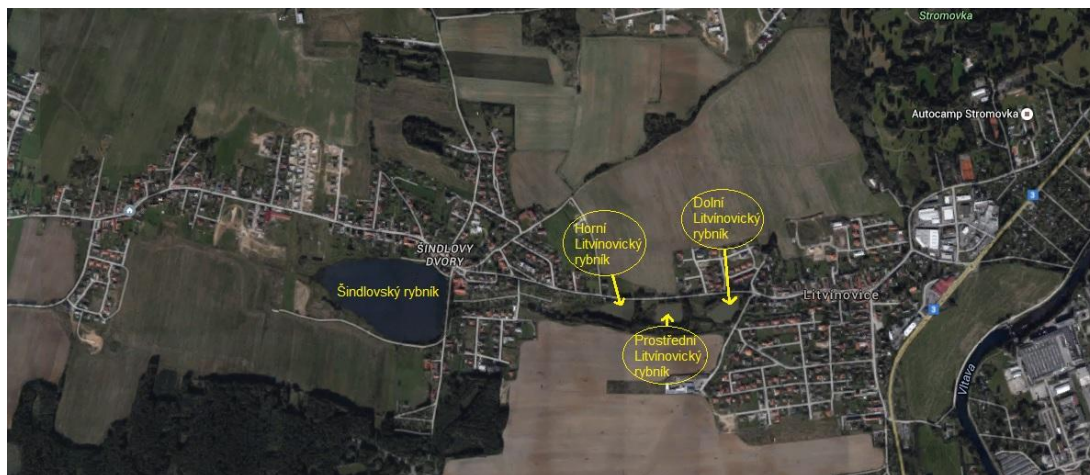
Morfologie hlavního toku - recipientu v zájmovém území je určena především jeho polohou v ploché Budějovické kotlině. Původně přirozené koryto Vltavy se v málo soudržných pánevních sedimentech vyvinulo jako poměrně mělké a široce meandrující v podmáčené až bahnitě nivě. Koryto Vltavy především v úseku zdrže i podjezí Trilčova jezu bylo především v druhé polovině třicátých let 20. století pak upraveno a stabilizováno do dnešní podoby. Meandrující rameno v prostoru dnešního pravého břehu v areálu papírny bylo zasypáno. Zdejší původní "Knížecí" jez byl nahrazen v rámci komplexních úprav Vltavy pohyblivým jezem Trilčovým. Historické stěhování koryt v kotlině a umělé překládky koryt toků utvořily pochopitelně geologickou skladbu povrchových vrstev i v širším okolí dnešních koryt. Nepřehlednost a rozmanitost geologické skladby území inundace se může projevit při zvýšených vodních staveb především podíl zahrazovaného úseku toku zvýšenými průsmky či vývěry vod z podzemní resp. Podmočením území a to i poměrně daleko od vlastního toku.

Problematika rybníčních nádrží na území obec umístěných v kaskádě je naléhavější právě poměrně těsným umístěním rybníčních nádrží pod sebou. I dle zkušeností z poslední katastrofické povodně, jeden slabý prvek v kaskádě významějších parametrů hráze a nádrže, může po své destrukci vyvolat po toku lavinovitou destrukci níže ležících hrází s gradací účinků zvláštní povodně pro níže ležící území.

Podnebí na českobudějovicku je teplé, vlhké s mírnou zimou. Velký vliv na podnebí má blízké pohoří Šumava, Novohradské hory a slabě i vliv Alp, což napomáhá vzniku fénového efektu při jižních a jihovýchodních větrech (srážkový stín a zvýšení teploty). Na opačné straně k opačnému efektu dochází při severních a severozápadních větrech. Nejčastější jsou zde západní a severozápadní větry.

Umístění na dně mělké široké pánve omezuje proudění vzduchu, které má vliv na zimní inverzi. Rybníky v okolí jsou častým zdrojem hustých mlh zejména v severozápadní části území.

Dlouhodobý roční průměr teplot (pro období 1886–2004) činí 8,1 °C, nejnižší naměřená teplota vzduchu -42,2 °C (11. únor 1929 v Litvínovicích), nejvyšší 37,8 °C (27. červenec 1983). Mrzne v průměru 111 dnů v roce, celodenní mrazy trvají v průměru 31 dní v roce. V průměru je 6 tropických dnů ročně. Dlouhodobý průměrný úhrn srážek na rok činí 623 mm, většina z nich spadne v létě. Rekordní denní úhrn srážek pochází z 25. srpna 1925 (127,7 mm), měsíční z povodňového srpna 2002 (403,5 mm).

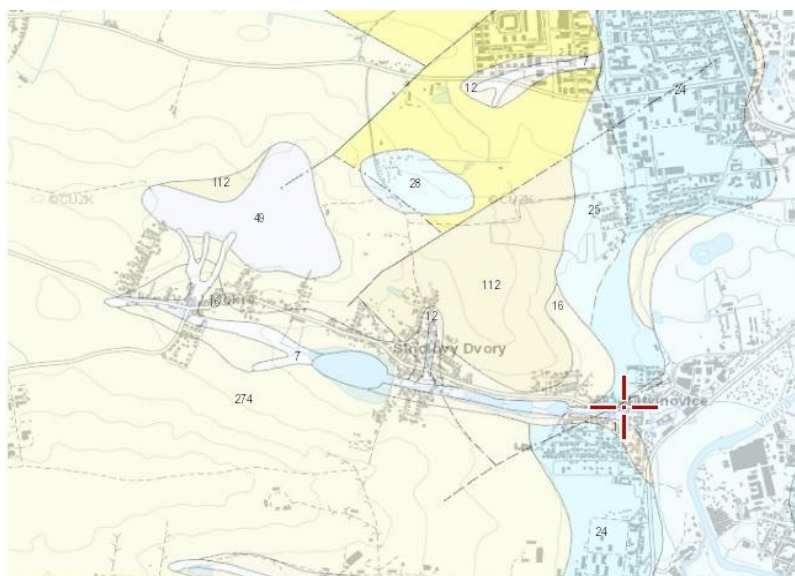

Obr. č. 2: Rozmístění rybníků v KÚ

3.3 Geomorfologie území

Bioregion zabírá sladkovodní pánve vyplněnou převážně nezpevněnými sedimenty kontinentální svrchní křídly a terciéru - nevápnitými jíly, písky i šterky; tyto mohou být lokálně zpevněné na pískovce nebo slepence. Okrajově nebo ostrůvkovitě zasahuje do oblasti krystalinické podloží, především migmatity, podružně orthoruly. Z pokryvů se uplatňují fluviální sedimenty v nivách a místy hlinité sedimenty rázu prachovic.

Reliéf má charakter pánve, na jihovýchodě má ráz roviny s výškovou členitostí do 30 m, převážná část pánve má ráz ploché pahorkatiny s členitostí 30 - 75 m. Typická výška bioregionu je 370 - 440 m.

KVARTÉR	
	nivní sediment [ID: 6]
	smíšený sediment [ID: 7]
	píščito-hlinitý až hlinito-piščitý sediment [ID: 12]
	spraš a sprašová hlina [ID: 16]
	písek, štěrk [ID: 24]
	písek, štěrk [ID: 25]
	písek, štěrk [ID: 28]
NEOGÉN	
	jílly, jílovité pískly, diatomitové jíly, diatomity [ID: 111]
	bazální slepence a pískovce, jíly, jílovité pískly, pískovce, uhelné jílovce [ID: 112]
MEZOZOIKUM	
KŘÍDA	
	pískovce, slepence, jílovce a prachovce [ID: 273]
	pískovce, slepence, jílovce a prachovce [ID: 274]
PALEOZOIKUM	
KARBON	
	granit [ID: 1553]
PALEOZOIKUM AŽ PROTEROZOIKUM	
	migmatit [ID: 1311]
	pararula [ID: 1342]

Obr. č. 3: Geomorfologické složení půdy a legenda

(zdroj: www.geology.cz)

3.4 Pedologie území

V plochých úsecích s těžším podkladem převládají pseudogleje, v místech s převahou jílu pelické. Časté jsou hydromorfní půdy v nivách a zamokřených sníženinách, tj. různé gleje i náslatě; ostrůvkovitě na větších plochách štěrkopísků jsou hnědé půdy nenasycené (oligobázické). Vzdor pánevní poloze jde vesměs o půdy chudé na vápník.

Původně byla celá oblast bažinatá. Osídlení je pravděpodobně zřejmě o něco pozdější než v přilehlém Pošumaví. Více dokladů pochází teprve z doby kolem přelomu letopočtu. Krajina je převážně odlesněná. Ve středověku, hlavně v 15. a 16. století, zde byly vybudovány složité rybníční soustavy, které vytvořily harmonickou, hospodářsky využitelnou krajinu. V minulosti typické vlhké louky byly z velké části převedeny na ornou půdu nebo zmeliorovány.

3.5 Zemědělství

V KÚ Litvínovice se v současné době nenachází žádné zemědělské družstvo, o ornou půdu se stará Zemědělské družstvo Planá. Na orné půdě se nejčastěji pěstuje pšenice ozimá, kukuřice, nebo řepka. Dále jsou využívány jeteloviny jako meziplodina, pro omezení vzniku větrné eroze. V minulosti byl v území družstvem využívám i kravín, kde byli převážně chovány jalovice na mléko a býci na maso. Kravín byl však v roce 1998 zavřen a budova byla prodána soukromému podnikateli.

3.6 Charakteristika lesů

Na KÚ Litvínovice se vyskytují převážně lesy smíšené, občasně lesy jehličnaté s dominantním výskytem borovice lesní, smrku ztepilého, dubu letního a břízy bělokoré. V keřovém spektru se nejčastěji objevují trnka obecná, bez černý, které se nejčastěji objevují na jižních stranách lesů. Lesy zaujímají 10 % území s celkovou rozlohou 59,9 ha.

3.7 Specifické zájmy

V KÚ Litvínovice se nachází fotbalové hřiště s přilehlým dětským hřištěm, moderní multifunkční centrum v obci Litvínovice s mateřskou školkou a dětským hřištěm, sportovní střelnice Šindlovy Dvory.

4. Metodika práce

Tato BP byla vyhotovena za pomoci odborné literatury, dle zákonů a z aktuálních webových stránek pro zpestření některých informací, týkajících se PÚ. Dále byla vypracována za pomoci zaměstnanců obecního úřadu obce Litvínovice, kde byly poskytnuty historické kroniky, mapy a vlastní poznatky.

4.1 Výběr zájmového katastrálního území

KÚ bylo zvoleno podle místa bydliště, neboť tento výběr usnadňuje přístup k informacím. Jak od zaměstnanců obecního úřadu, tak z místních kronik.

Popis území byl proveden na KÚ Litvínovice (okres České Budějovice). Informace byly převzaty z internetových portálů a z dostupných materiálů poskytnutých zaměstnanci obecního úřadu obce. Průzkum byl vyhotoven na základě zjištěných dat, porovnáním historických map se současnými a vlastním pozorováním.

Kraj:	Jihočeský kraj
Obec:	Litvínovice
Katastrální území:	České Budějovice
Katastrální pracoviště:	České Budějovice

obr. č.4 : Umístění obce v České Republice a v Jihočeském kraji

Sousedící katastrální území:

K.ú. České Budějovice

K.ú. Homole

K.ú. Planá

K.ú. Dubné

K.ú. Branišov

4.2 Shromáždění materiálů

Materiály získané pro úvodní rešeršní část bakalářské práce, jsou převážně z odborné literatury z místní akademické knihovny, ale také je čerpáno z internetového portálu www.eagri.cz, kde byly použity citace ze zákona č. 139/2002 Sb. o PÚ a pozemkových úřadech a dle aktuálních webových stránek ministerstva zemědělství.

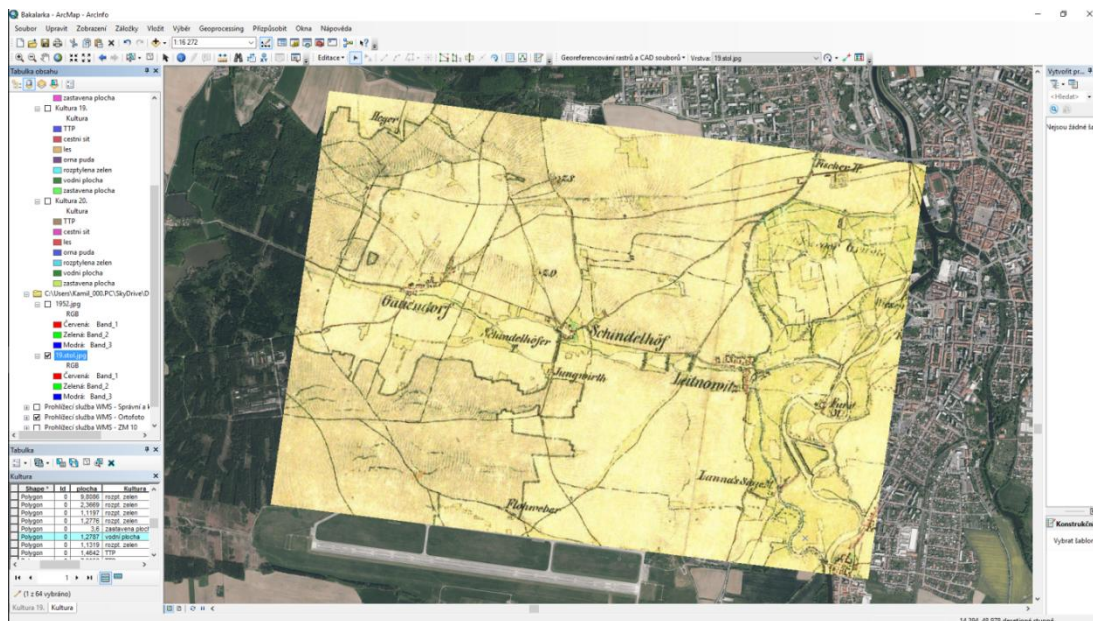
Informace potřebné pro terénní průzkum byli získány z webových stránek geologického ústavu v české republice (<https://www.gli.cas.cz/cs>), dále byli použity materiály poskytnuty zaměstnanci obecního úřadu v obci, kteří poskytli podklady k hydrologické a geologické charakteristice, také historické poznatky získané z místních kronik. Také bylo provedeno několik rozhovorů s místními pamětníky, pro získání dalších informací. terénní průzkum obsahuje popis zájmového území, charakteristiku přírodních podmínek, historii KÚ a jeho hospodářské využití. Následovalo vykreslení map LU pro historické i současné zastoupení krajinných prvků. Poté byly vyhotoveny grafy a tabulky pro jejich srovnávání.

4.3 Internetové databáze a ArcGis 10

Data pro vypracování geologických poměrů v území a jednotlivé rozdělení půdy a hornin, byla získána ze webové stránky www.geology.cz, kde byla získána mapa KÚ s potřebnými daty.

Mapy potřebné pro vykreslování byly převzaty ze serveru www.geoportal.cz.uk.cz. Z tohoto webu byly použity mapy pro vymezení KÚ, ortofotomapy a základní mapy v měřítku 1:10 000. Historická mapa z roku 1842 byla poskytnuta zaměstnanci obecního úřadu obce. Historická mapa z roku 1952 byla převzata z internetového portálu www.kontaminace.cenia.cz. Mapy byly poté převzaty pomocí funkce PrintScreen a oříznuty podle potřeby.

Doprovodné a pomocné práce byly vypracovány v programu ArcGIS 10, kde byli vypracovány mapy LU. Dále byl použit program Microsoft Excel 2010, který byl použit k výpočtu potřebných údajů a vyhotovení potřebných tabulek a grafů.

Obr. č. 5: Ukázka z georeferencování mapy z roku 1842.

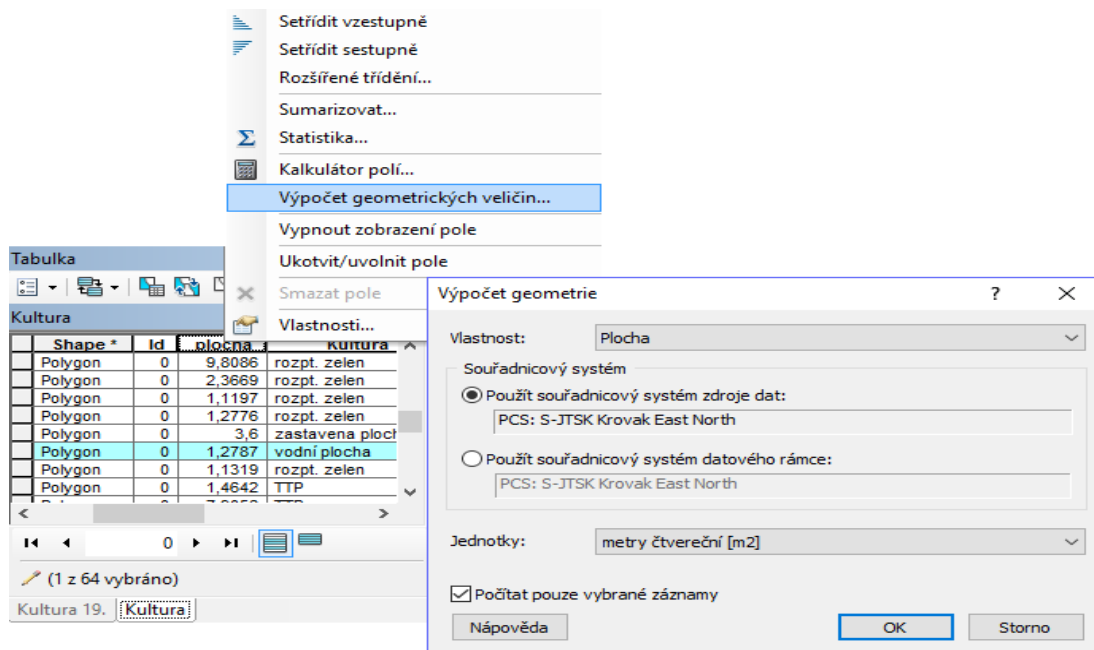
4.4 Tvorba vrstev, digitalizace

V programu ArcGIS 10 byl založen shapefile - vrstva. Shapefile byl pojmenován jako “kultura”. Vrstvy byly vyhotovovány pro jednotlivé mapy (1842, 1952 a současnost). Následně byl vrstvám přidělen souřadnicový systém S-JTSK. Následně byly vykresleny polygony pomocí funkce editace, poté se v atributové tabulce vytvořily dvě pole (plocha a kultura). V první, pomocí funkce “výpočet geometrických veličin” byla spočítána plocha jednotlivých vykreslených polygonů a v druhém poli jsme byla přiřazena určitá kultura.

4.5 Land use

Využití krajiny bylo vyhotoveno na základě map LU. Mapy LU pro BP byly vyhotoveny pro aktuální stav krajiny, tak pro historicky stav z roku 1842 a rok 1952, z hlediska využívání krajiny.

Pomocí vypracovaných map byl vyhodnocen stav jednotlivých kultur v daném KÚ. Do map byl pomocí programu ArcGis 10 zkreslen polygon pro každou jednotlivou kulturu v daném uzemí. Jako první byla zakreslena orná půda, která má v daném uzemí vždy největší zastoupení a pro potřeby BP je nejdůležitějším prvkem. Dále následovala zastavěná plocha, TTP, který byl zapisován do atributové tabulky pod zkratkou TTP, vodní plochy, lesy, rozptýlená zeleň a čestní síť.

Obr. č.6 : Atributová tabulka a okno s výpočtem geometrických veličin

4.7 Vyhodnocení analýzy krajiny

Výsledná data byla vyhotovena na základě stávajícího a historického porovnání LU. Byly vyhotoveny mapové podklady znázorňující stav krajiny v polovině 19.století, poté byly zanalyzovány údaje z historických map z druhé poloviny 20.století a v poslední řadě byla vyhotovena analýza současného stavu krajiny. Následně se stav porovnává navzájem mezi různými obdobími pomocí grafů vyhotovených v Microsoft Excel 2007 a tabulek, ve kterých byla uvedena zastoupení různých složek ve vybraném uzemí a jejich výměna byla vyhotovována v m².

4.8 Porovnání struktury krajiny dle land use

Pomocí historických map, grafů a tabulek s porovnáním se současným stavem e vybraném území byly vyhotovených výsledky, vyjadřující porovnávací souhrn KÚ. Do popisu byly zaznamenány změny týkající se obrazu krajiny.

4.9 Porovnání jednotlivých složek krajiny

Po rozboru stavů LU, bylo možno se zaměřit na různé složky krajiny a porovnat jejich stav pomocí tabulek a grafů, vytvořených v Microsoft Excel 2007. Sloupcové grafy s popiskamy byly vykresleny pro jednotlivé kultury vyskytující se v daném území. Každý graf byl poté slovně vyhodnocen a porovnán s odbornou literaturou.

5. Výsledky a diskuze

5.1 Vyhodnocení analýzy krajiny

5.1.1 Katastrální území v 19. století

Pro vykreslení LU na zájmovém KU byla použita mapa II. vojenského mapování z roku 1842. Celková plocha KU se srovnává se současnou a z toho plyne, že se hranice území v průběhu let nemění.

Z LU pro 19. století je jasně patrné, že největší část KU zabírala orná půda, stejně jako je tomu v současné době. Historické informace ukazují, že oblast krajiny v okolí obce Litvínovice byla vždy zaměřena na zemědělství.

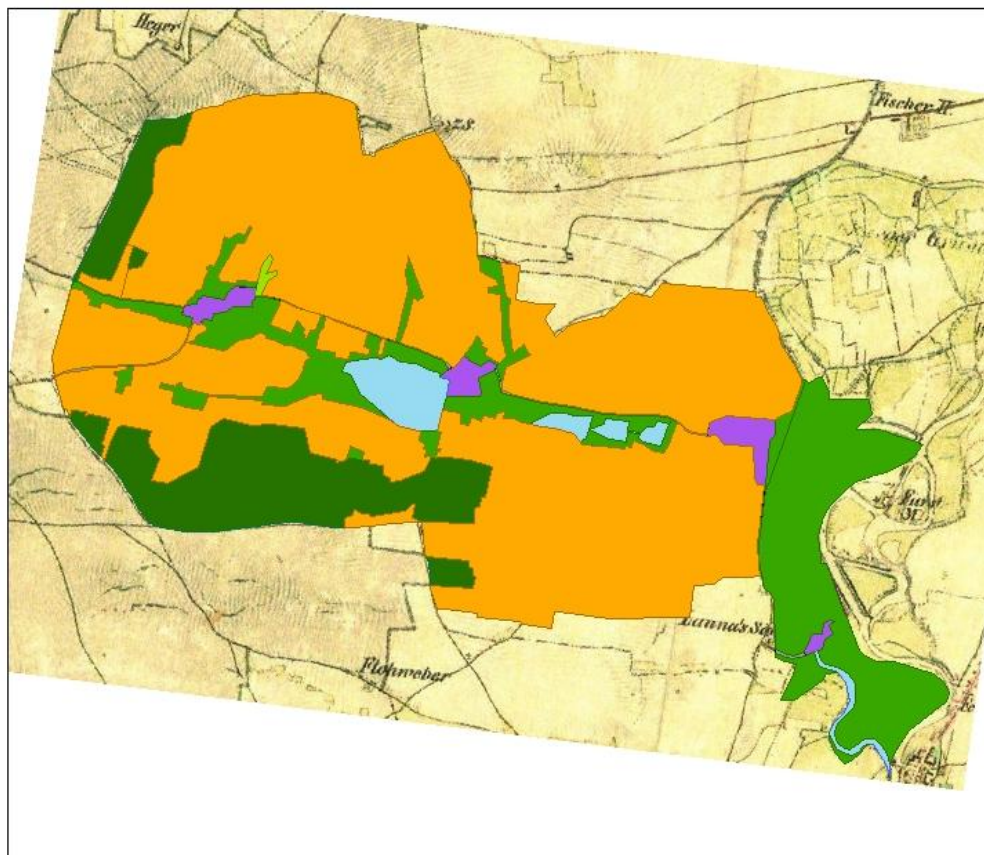
V zastoupení následovaly ornou půdu TTP. V současnosti jsou TTP přetvářeny spíše na ornou půdu, kvůli větším ziskům zemědělských družstev. Dále můžeme vidět, že poměrně značně jsou rozšířené lesní porosty. Jejich plocha se v průběhu let měnila, avšak nikterak výrazně.

Další významnou složkou krajiny byla cestní síť, které byla převážně ve stavu prašných cest. V KU byla jedna větší cesta, která spojovala všechny tři osady a větší množství menších cest, která spojovala osady s dalšími obcemi a vesnicemi.

V neposlední řadě je zde zastavěná plocha, která ovšem v 19. století zaujímalá mizivou plochu v porovnání se současností. Každá osada byla tvořena pouze pár desítkami staveb.

Vodních ploch je v území přibližně stále stejně, co se do počtu rybníků týká, avšak se postupně zvětšovala jejich plocha.

Land use - 19. století

- Kultura**
Kultura
- TTP
 - cestní síť
 - les
 - orná půda
 - rozpt. zelen
 - vodní plocha
 - zastavěná plocha

0 0.3 0.6 1.2 1.8 2.4
kilometry

Kamil Roba, PUPN

Mapa č. 1: Výkres land use Litvínovice – 1842

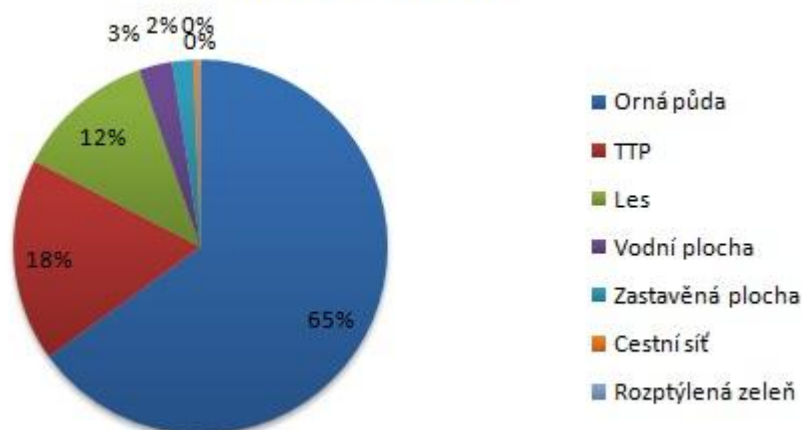
Tabulka č. 1 obsahuje jednotlivé kultury, nacházející se v zájmovém KÚ a jejich výměru v m². Z tabulky, stejně jako z mapy LU vykreslené pro zájmové území Litvínovice, je zřejmé, že v roce 1842 byla nejvíce v území zastoupená orná půda s výměrou 3786211,38 m². Druhou, nejvíce zastoupenou krajinnou složkou byly TTP s výměrou 1022889,79 m² a po nich lesní porosty s výměrou 704470,50 m².

Kultura v roce 1842	Výměra m ²
Orná půda	3786211,38
TTP	1022889,79
Les	704970,50
Vodní plocha	167651,70
Zastavěná plocha	106332,85
Cestní síť	27840,05
Rozptýlená zeleň	7768,48
Celkem	5823719,16

Tab. č. 1: Zastoupení kultur v roce 1842

Z grafu č.1 je patrné procentuální zastoupení jednotlivých složek v zájmovém území. Stejně jako z tabulky i z grafu můžeme vyčíst nejvíce zastoupenou kulturu, kterou je orná půda, která zaujímá 65% plochy v KÚ. Jako další můžeme z grafu vyčíst, že 18% plochy zaujímají TTP a 12% lesní porost. Poté už je zastoupení krajinných kultur je v řádech procent. Konkrétně 3% vodních ploch, 2% zastavěné plochy

Land use 19. století

Graf č. 1: Procentuální zastoupení kultur v 19. století

5.1.2 Katastrální území v 20. století

Jako tomu je u mapy z roku 1842, tak je i KU zakreslované a vyhodnocené pro rok 1952, stejně velké co se rozlohy týká. Výměra KÚ byla zachována, tudíž činí 5 823 719,16 m².

Z mapy pro 20. století můžeme vyčíst zastoupení jednotlivých složek krajiny. V roce 1952, rok pro který bylo vyhodnocení vypracováno, byla v KU znovu nejvíce zastoupena orná půda. Je známé, že v tomto období byla půda využívána převážně k zemědělským účelům, tudíž není divu, že tomu není jinak i ve vybraném KU. V porovnání s předchozím obdobím, tedy s rokem 1952, je vidět malý rozdíl, kdy ve 20. století je plocha orné půdy o malou část větší. Naopak v porovnání se současností orná půda ustoupila převážně zastavěné ploše.

Dále se v KU území nacházejí TTP a lesní porost. Oproti minulému vyhodnocovanému období TTP značně ubylo a to téměř o polovinu své plochy. Lesní plocha se také změnila, kdy z původní rozlohy se zmenšila o třetinu své plochy. Je patrné, že obě kultury ustoupily převážně orné půdě.

Jak už bylo napsáno, zastavěná plocha byla v zájmovém KÚ značně rozšířena a to především podél hlavní komunikace, ale také se rozrůstaly samotné osady.

Cestní síť v porovnání s 19. stoletím zvětšily svou hustotu téměř jedenkrát a to v důsledku výstavby hlavní komunikace vedoucí skrze KÚ směrem na Český Krumlov.

Vodní plochy se v zájmovém území mírně rozšířily. V obci mokré také vznikl nový rybník, který sloužil primárně jako hasičská nádrž.

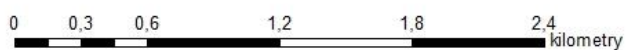
Land use - 20. století

Kultura

Kultura

- TTP
- cestní síť
- les
- orna půda
- rozpt. zelen
- vodní plocha
- zastavená plocha

Kamil Roba, PUPN

Mapa č. 2: Výkres land use Litvínovice – 1952

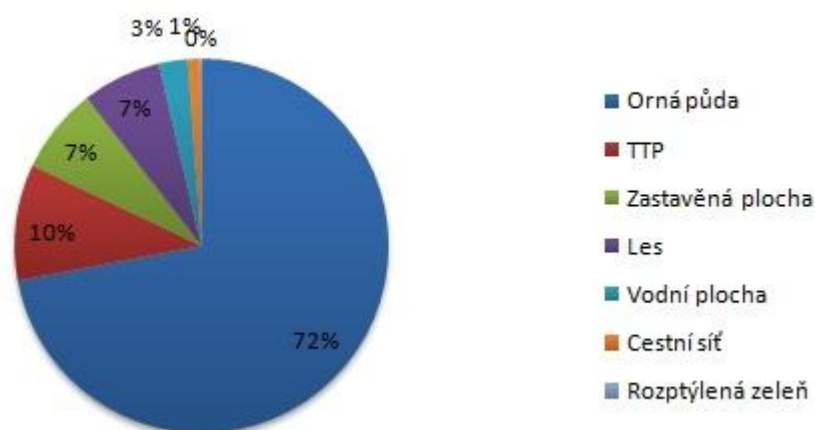
Z tabulky č. 2 můžeme vyčíst, že stejně jako tomu bylo v minulém případě, jednotlivé složky krajiny a jejich výměry. Tabulka obsahuje seznam jednotlivých kultur a byla jim přiřazena jejich výměra v m². V roce 1952 převažovala zemědělsky obhospodařovaná půda. Její zastoupení se oproti předchozímu století zvýšilo, protože krajina v tomto období byla zejména zemědělského rázu, a to nejen v zájmovém území. Orná půda byla v území rozšířena na úkor TTP, jejichž pokles zastoupení byl výrazně znatelný, stejně jako tomu bylo u lesních porostů. Velký nárůst zastoupení je zřejmý také u zastavěné plochy s výměrou 433529,91 m².

Kultura 20. století	Výměra m ²
Orná půda	4193968,60
TTP	584391,21
Zastavěná plocha	433529,91
Les	397234,50
Vodní plocha	146394,82
Cestní síť	59946,70
Rozptýlená zeleň	8253,42
Celkem	5823719,16

Tab. č. 2: Zastoupení kultur ve 20. století

Graf č. 2 nám dané území vyhodnocuje procentuálně. Jak je zřejmé, tak velký nárůst zaznamenala nejen orná půda, která z 65% plochy území v 19. století nyní zaujímá plochu 72%, ale také veliký nárůst zaznamenala zastavěná plocha. Dále je zřejmé, že v KU byl pokles TTP a to na úkor orné půdy a zastavěné plochy. Zbylé kultury nezaznamenaly větší procentuální změny.

Land use 20. století

Graf č. 2: Procentuální zastoupení kultur ve 20. století

5.1.3 Katastrální území v současnosti

Plocha KU se nezměnila ani v současnosti a zůstala na stejné rozloze, konkrétně na 5 823 719,16 m². Mapa byla vyhotovena pro rok 2015. Stejně jako v předchozích dvou případech i zde můžeme nalézt zastoupení jednotlivých kultur vyskytujících se v dané obci. Z vyhodnocení můžeme poté vyčíst jak jsou jednotlivé kultury zastoupené. Kultury byly od sebe barevně odlišeny pro lepší orientaci a přehled, také legenda poskytuje snadnější orientaci ve vykreslené mapě.

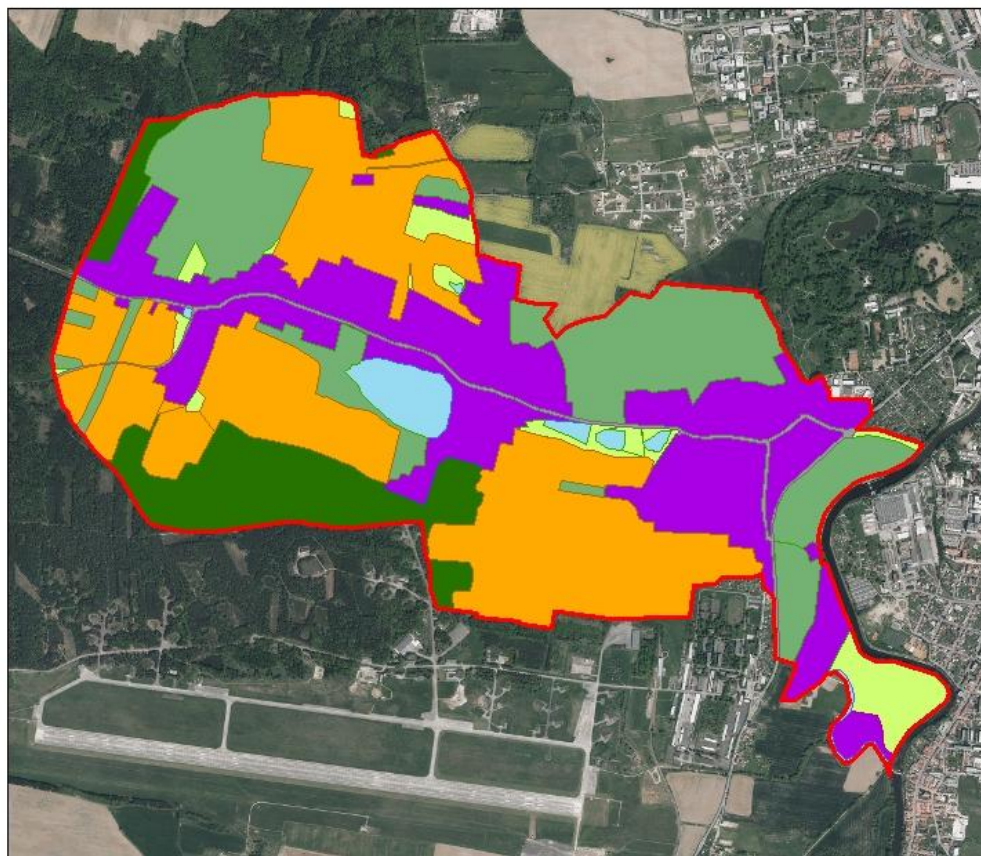
V současnosti už není tak jednoznačné jaká kultura převažuje, jako tomu bylo v minulosti. Zastoupení orné půdy razantně ubylo a to převážně s velkým nárůstem zastavěné plochy. Plocha orné půdy je nejnižší za mapované a vyhodnocované území.

Mezi další velké plochy v území se staví zastavěná plocha a TTP. Zastavěná plocha zaznamenala svůj největší nárůst a to převážně díky dobré lokaci, kdy dojíždění do Českých Budějovic je velmi krátké. Nejvíce se samotné osady rozšířily podél hlavní komunikace, ale také do své šíře. V současné době se osady postupně spojují do jedné podlouhlé osady.

TTP zaznamenaly také veliký nárůst, to mělo za příčinu převážně riziko vzniku eroze na velkých plochách orné půdy. Z mapy je tedy zřejmé, že TTP byly rozšířeny na úkor orné půdy.

Cestní sítě jsou v současnosti zastoupena mnohonásobně, než v minulých letech. Může za to mohutné rozšíření zastavěné plochy v obci, ale také dopad statutárního města České Budějovice, které sousedí s vybraným KÚ.

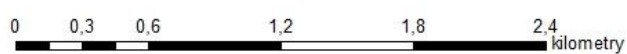
Land use - současnost

Kultura

Kultura

- TTP
- cestní síť
- les
- orná půda
- rozpt. zelen
- vodní plocha
- zastavěná plocha

Kamil Roba, PUPN

Mapa č. 3: Výkres land use Litvínovice – 2015

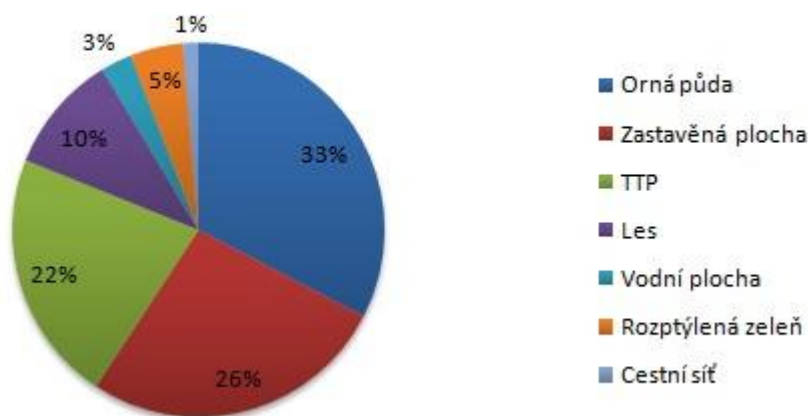
Tabulka č. 3 udává výměry jednotlivých kultur v současném stavu KÚ. Z tabulky můžeme vyčíst hodnoty výměry daných kultur, jako tomu bylo v minulých dvou případech. V popředí je stále orná půda, avšak její plocha už není tak dominantní, především z důvodu masivního rozmachu zastavěné plochy, která svou plochu rozšířila téměř trojnásobně. Dále jsou nejvíce zastoupeny TTP, které také zaznamenaly značný nárůst a to také především na orné půdě. Zbylé kultury jsou téměř beze změn. Hranice území zůstali nepozměněné a celková výměra území tudíž stále činí 5823719,16 m².

Kultura současnost	Výměra m ²
Orná půda	1903342,50
Zastavěná plocha	1546781,35
TTP	1273079,06
Les	599181,03
Vodní plocha	156822,28
Rozptýlená zeleň	266854,01
Cestní síť	77658,91
Celkem	5823719,16

Tab. č. 3: Zastoupení kultur ve současnosti

Změny v zastoupení kultur můžeme také pozorovat z grafu č.3, který dané kultury uvádí v procentuálním zastoupení, pro lepší orientaci a přehled. Stejně jako můžeme vypočítat z tabulky, tak i v grafu můžeme zaznamenat pokles podílu orné půdy a to téměř o 40%. Dále je zřejmé, že zastavěná plocha už se pomalu stává dominantním prvkem krajiny v území. TTP také zaznamenaly značný nárůst a to především, kvůli nebezpečí výskytu větrné eroze na velkých plochách orné půdy. Zbylé kultury v zájmovém území zaujímají přibližně stejné procentuální zastoupení jako tomu bylo i v minulosti.

Land use - současnost

Graf č. 3: Procentuální zastoupení kultur v současnosti

5.2 Zastoupení jednotlivých složek LU

5.2.1. Shrnutí zastoupení kultur v zájmovém území

Tabulka č.4 nám umožňuje snažší porovnání všech pozorovaných období, kdy v ní můžeme nalést všechna tři porovnávaná území. Pro lepší orientaci a přehled byly všechny výměry přepočítány na hektary. Výměra zájmového území je pro všechny období stejná a činí tak 582,37 ha (5823719,16 m²).

Ze souhrné tabulky je jasně zřejmé, že funkci krajinné matrice nese orná půda a to pro období od 19. století až do století 20.. Dále je patrné, že největší nárůst zaznamenala zastavěná plocha, která několikanásobně zvětšila svoji plochu, kdy z původních 10 ha na současných 154 ha a dá se předpokládat, že její nárůst bude stále probíhat. také je patrné, že do krajiny se opět navrácí TTP, který byl ve 20. století značně omezen. Naproti tomu lesní porosty postupně ustupují orné půdě, která si nárokuje nové plochy na úkor těch, které ji byly zabrány zastavěnou plochou. Vodní plocha nezaznamenala v průběhu let větší změnu, kdy rybníky v obci byly jen nepatrně rozšiřovány. Naoproti tomu nárůst zaznamenala cestní síť a dá se předpokládat, že její zastoupení v obci stále poroste uměrně k zvětšování zastavěné plochy.

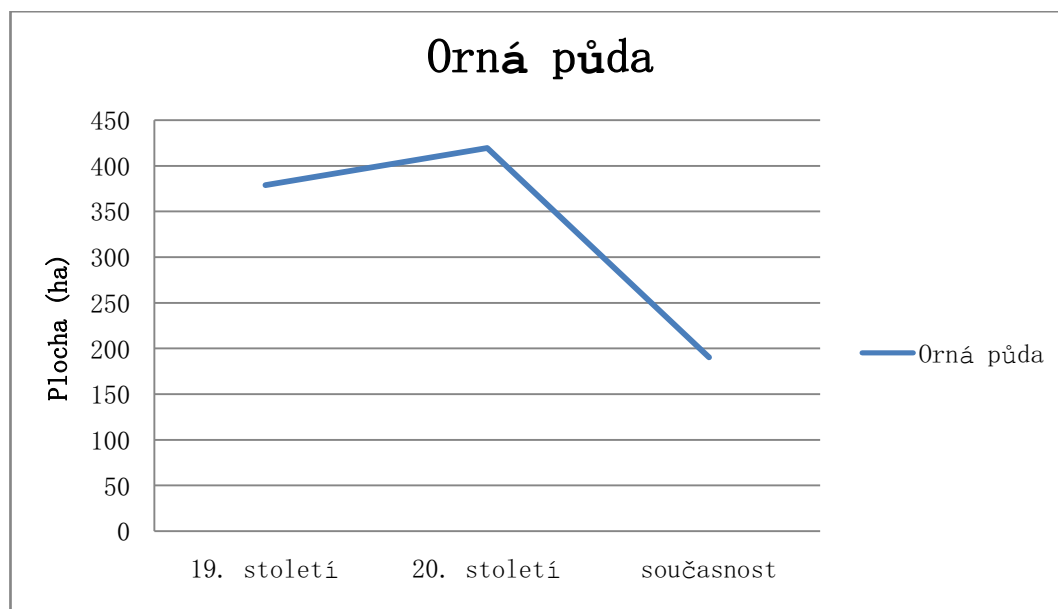
Plocha (ha)			
Kultura	19. století	20. století	současnost
Orná půda	378,62	419,39	190,33
Zastavěná plocha	10,63	43,35	154,67
TTP	102,28	58,43	127,3
Les	70,49	39,72	59,91
Vodní plocha	16,76	14,63	15,68
Cestní síť	2,78	5,99	7,76
Rozptýlená zeleň	0,77	0,82	26,68

Tab. č. 4: Shrnutí zastoupení kultur v zájmovém území

5.2.2. Orná půda

Z grafu č. 4 můžeme vyčíst zastoupení orné půdy od 19. století až po současnost. Je očividné, že orná půda tvořila krajinou matici od minulosti až do 2. století, kdy začala postupně ustupovat zastavěné ploše a TTP. Krajinná matrice je podle *NOVOTNÉ (2001)* nejpropojenější a nejrozsáhlejší.

Volná krajina se oproti staršímu stavu významněji nemění v těch oblastech, kde převažuje zemědělské obhospodařování, tvrdí *HAUSEROVÁ, POLÁKOVÁ (2015)*.

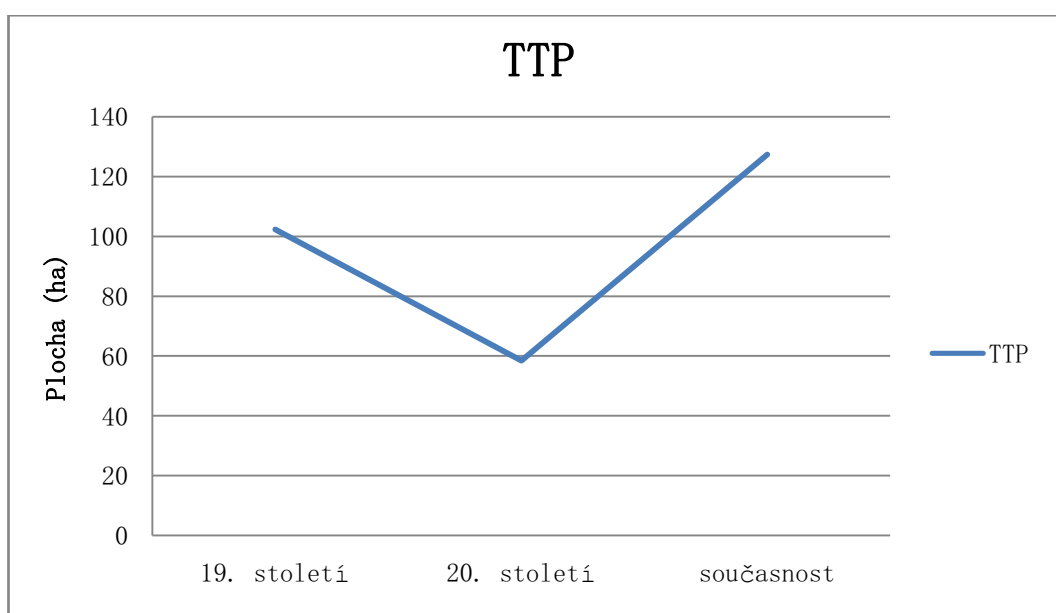

Graf č. 4: Vývoj orné půdy

5.2.3. Trvalé travní porosty

Větší zastoupení v zájmovém území vždy měly i TTP. Graf č. 5 udává, že nejmenší procentuální zastoupení TTP bylo ve 20. století, kdy na jejich úkor byla v území nejvíce zastoupená orná půda, která tak měla funkci krajinné matrice. V současnosti je TTP v zájmovém území dostatek a mnoho těchto ploch je vyhrazených pro zastavěnou plochu.

HEJMAN (2012) ve své práci též tvrdí, že TTP patřily mezi druhý nejvíce zastoupenou složku krajiny. Na rozdíl od mého katastrálního území se zastoupení TTP v jeho území zvyšovalo na úkor orné půdy.

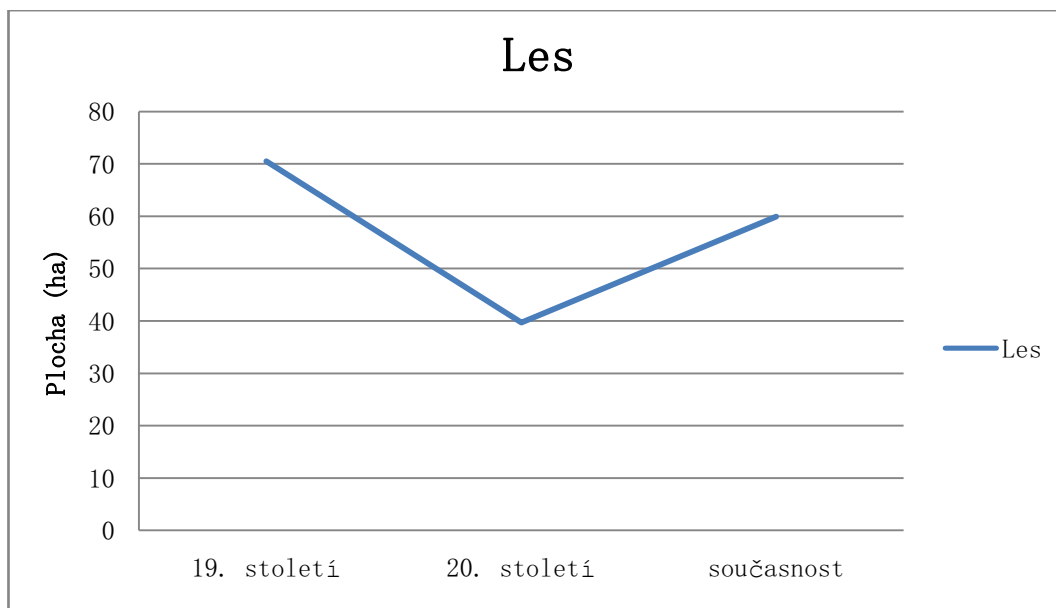
Graf č. 5: Vývoj trvalých travních porostů

5.2.4. Lesy

Vývoj lesů můžeme vypočítat z grafu č. 6.

Graf č. 6 udává vývoj lesů. Lesní porosty se v území vyskytovaly vždy, avšak postupem času ustupovaly orné půdě. Ve 20. století lesů ubylo, za na jejich místě byla zemědělsky obhospodařovaná půda. V současnosti jejich plocha znovu pozvolna stoupá.

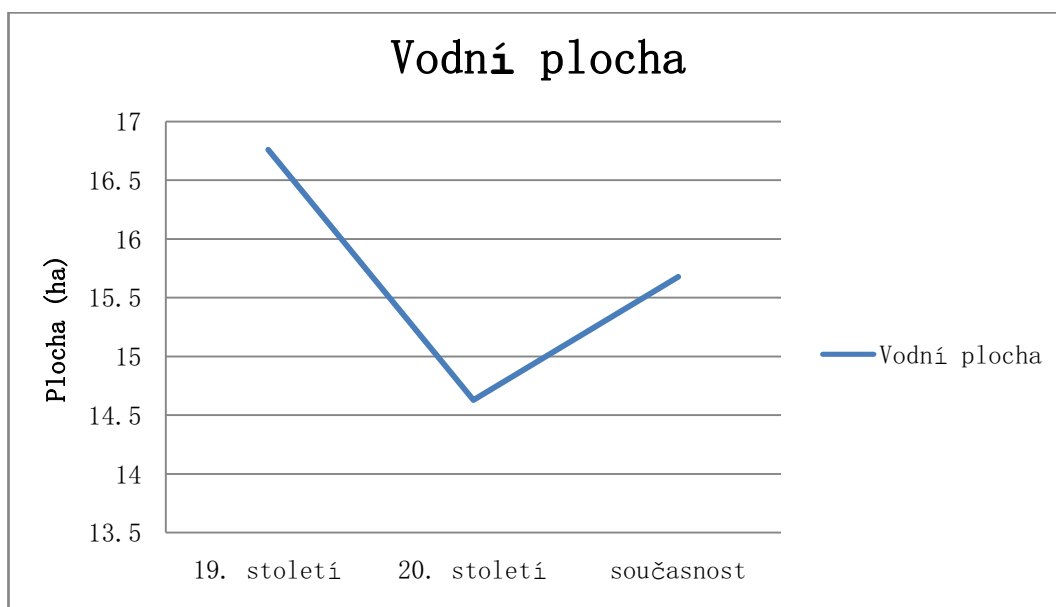
HEJMAN (2012) udává, že ve 20. století byly lesy druhý nejvíce zastoupeným prvkem v krajině, hned po orné půdě.

Graf č. 6: Vývoj lesů

5.2.5. Vodní plocha

Z grafu č. 7 je patrný nízký rozdíl v rozloze vodních ploch. V 19. století bylo na území o několik rybníků více, některé byly ve 20. století zrušeny. V současnosti se pouze rozrůstá plocha stávajících vodních ploch, nové už nevznikají.

Graf č. 7: Vývoj vodních ploch

5.2.6. Zastavěná plocha

Vývoj zastavěné plochy můžeme vypočítat z grafu č. 8. V 19. století bylo zastoupení zastavěné plochy nejnižší. Zastavěná plocha se soustředila pouze v centrech třech osad, které se v obci nachází. Postupně se osady rozrůstaly a to je patrné i z grafu, kde ve 20. století můžeme pozorovat nárůst téměř o 100%. V současnosti se zastavěná plocha soustřeďuje převážně podél hlavní komunikace vedoucí skrz celou obec a všechny tři osady se postupně téměř spojují.

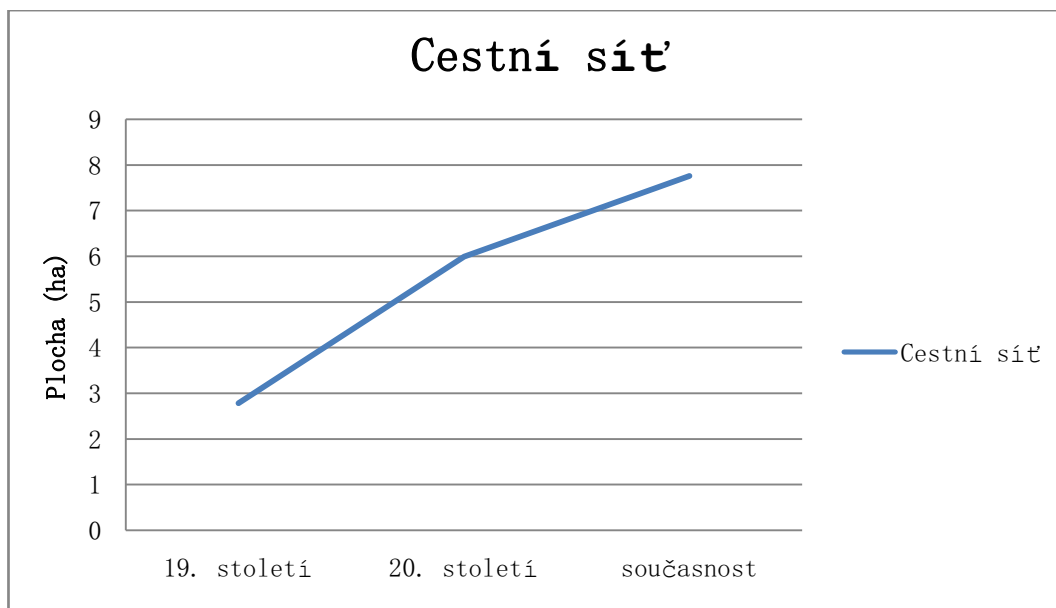

Graf č. 8: Vývoj zastavěné plochy

Cestní síť

Cestní síť byly v 19. století hojně zastoupené pouze prašnými cestami. Jejich hustota tudíž nebyla taková jako v letech následujících. Ve 20. století přibyla skrz území hlavní komunikace vedoucí do Českého Krumlova, ale také rozmach zastavěné plochy pomohl k zvětšení hustoty silniční sítě. V současnosti je cestní síť nejvíce rozšířena a může za to převážně mohutné rozšíření zastavěné plochy, ale také rozšiřováním a zkvalitněním komunikací, která je v dnešní době využívána podstatně více, než tomu bylo v minulosti.

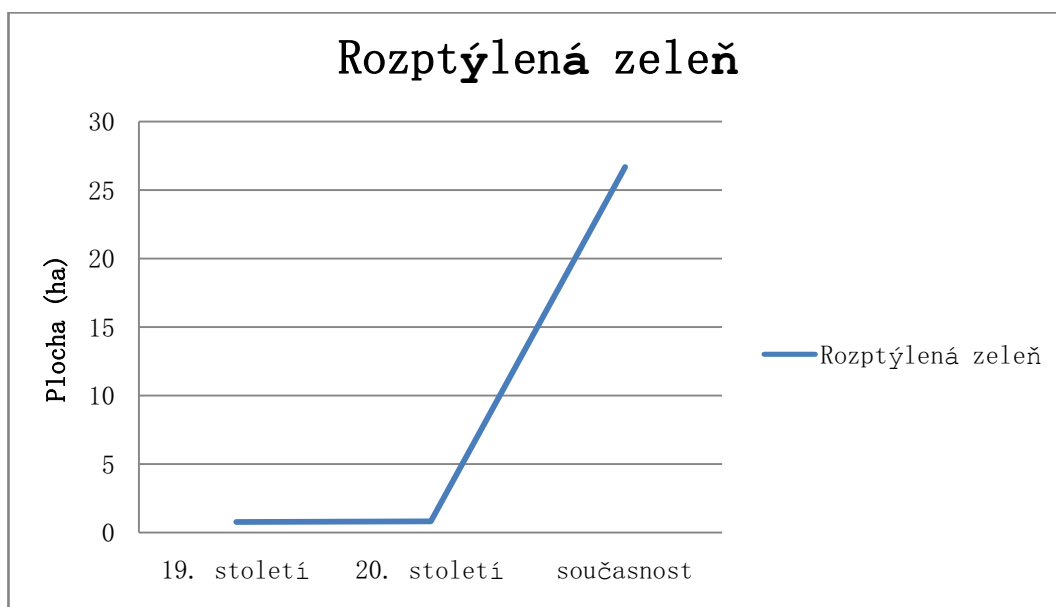
Ve své práci *VOŽENÍLEK (1972)* tvrdí, že drobní rolníci, kteří obdělávaly menší plochy pozemků s ornou půdou, které byly dobře přístupné díky rozvinuté cestní síti.

Graf č. 9: Vývoj cestních sítí

Rozptýlená zeleň

Rozptýlená zeleň nebyla nikdy v KU moc rozšířena, jak je patrné z grafu č.10. V minulém tisíciletí to byl pouhý zlomek celkové plochy území. V posledních letech je ale její plocha výrazněji zvětšena. Můžeme ji najít především okolohustější cestní síť, také v okolí rybníků a v neposlední řadě také v okolí zastavěných ploch, jako relaxační místa pro obyvatele.

Graf č. 10: Vývoj rozptýlené zeleně

5.3 Použití historických map pro pozemkové úpravy

Zanalyzovaná krajina a historické mapy určitého území slouží pro lepší představivost obrazu krajiny. Vykreslene mapy LU umožňují snazší orientaci v území a rozdělení jednotlivých krajinných složek. Tvoří barevnou síť daného území a mohou tak sloužit jako podklad pro potřeby provádění PÚ.

Výzkum historických krajin, jejich vývoje a proměn spolu s pokusy o krajinné Rekonstrukce moderními metodami a technologiemi je založen na důkladném studiu typologicky pestrých historických pramenu. Jedná se zejména o prameny písemné, mapové (kartografické), obrazové (ikonografické) a hmotné (CHROMÝ, 2014).

Historická krajina je předmětem výzkumu mnoha vědeckých disciplín, mimo jiné také historické geografie. Tradice historické geografie ve smyslu poznávání historické krajiny jako pozadí dějinného vývoje sahá v českých zemích i v zahraničí hluboko do druhé poloviny 19. století, kdy si historikové a geografové začali uvědomovat vzájemnost a neoddělitelnost vnímaného prostředí (krajiny), činnosti člověka i celé společnosti. V českých zemích došlo ke konstituování historické geografie jako oboru teprve po vzniku Československa v roce 1918 a historickogeografické problematice se začal věnovat také Československý státní historický ústav vydavatelský, založený roku 1921, jehož pokračovatelem je HÚ AV ČR. V rámci historickogeografických studií tvoří téma Krajina jako prostor středoevropských dějinných procesů jeden z výzkumných programů HÚ AV ČR (SEMOTANOVA, 2014).

Podoba prostředí, v němž žijeme je důsledkem změn, které ho přetvářely od dávných dob až do současnosti. V nynějším obrazu zastavěného i nezastavěného prostředí se proto mohou vedle výsledků jeho nejnovějších změn přímo uplatňovat i různě dochované pozůstatky jeho starších historických stadií. Někdy jsou přítomny v podobě dlouhodobě životaschopných jevů, jindy jako pozůstatky již odeznělých dějů, nebo jen zlomky více či méně srozumitelných souvislostí a jejich různě zřetelné stopy. Pro podobu našeho současného životního prostředí mají význam nejen fyzicky dochované doklady jeho starších historických stadií, ale i dávno odeznělé skutečnosti a souvislosti, které v minulosti ovlivnily jeho další vývoj. Významný přínos k porozumění dnešnímu stavu prostředí proto může poskytnout právě pohled do minulosti (HAUSEROVÁ A POLÁKOVÁ (2015).

6. Závěr

Cílem bakalářské práce bylo zrekonstruovat historicky obraz krajiny vybraného KÚ Litvínovice. Zanalyzování krajiny v území umožnilo nahlédnouti do situace a života v obci v roce 1842 a 1952. Vykreslené mapy LU umožnily snadný přehled zastoupení krajinných složek a zajistily tak jednoduchou představu o krajině v minulých stoletích.

Materiál práce přiblížil situaci obce v současnosti. V popisu jsou zaznamenány klimatické podmínky, využití území a fotografie, přibližující život v obci. Krajina se vlivem člověka i svým přirozeným vývojem neustále mění. Zvolené KÚ se během desítek let změnilo nejvíce z hlediska zastavěných ploch a zemědělsky obhospodávané půdy, jejíž zastoupení se právě kvůli výstavbě výrazně snížilo. Ve výsledcích práce na tuto situaci poukazují vykreslené malé LU, jejich barevné rozčlenění utváří reálnou představu o zastoupení jednotlivých krajinných složek v území.

K rekonstrukci historického obrazu krajiny jsou zapotřebí historické mapy, na jejichž základě je možné vypracovat tabulky s výměnou krajinných složek a grafy, určující procentuální zastoupení jednotlivých kultur. Na tomto základě byly sepsány výsledky práce. Zanalyzovaná krajina určitého území může sloužit jako podklad pro potřebu provádění PÚ.

7. Seznam použitých zkratk

BP – bakalářská práce

KPÚ – komplexní pozemková úprava

JPÚ –jednoduchá pozemková úprava

KÚ – katastrální území

LU – land use

PÚ – pozemková úprava

S-JTSK - systém – jednotná trigonometrická síť katastrální

TTP – trvalý travní porost

WMS - web map service

8. Použitá literatura

BURIAN, Z., VÁCHAL, J., NĚMEC, J., HLADÍK, J., Pozemkové úpravy v České republice, Brno, 2011, 207 s. ISBN 978-80-903482-8-8.

DOLEŽAL, P., DUMBROVSKÝ, M., MARTÉNEK, J., PAVLÍK, M., STRÍTECKÝ L.: Metodický návod k provádění pozemkových úprav. Praha: Ministerstvo zemědělství – Ústřední pozemkový úřad, 2010. 170 s.

DOLEŽAL, P., PAVLÍK, M., STRÍTECKÝ, L., DUMBROVSKÝ, M., MARTÉNEK, J.: Metodický návod k provádění pozemkových úprav (aktualizovaná verze k 1. 5. 2012). Praha: Ministerstvo zemědělství, 2010, 220 s.

DRAHOŇOVSKÁ, E., SKŘIVANOVÁ, Z.: Pozemkové úpravy TP 1.27. Praha: ČKAIT, 2011. 29 s. ISBN 978-80-213-2192-2.

HAUSEROVÁ, M., POLÁKOVÁ, J.: Pomůcka pro používání základních historických map. Praha: České vysoké učení technické v Praze, 2015, 63 s. ISBN 978-80-01-05715-5.

HEJMAN, M.: Změna krajinné struktury vlivem pozemkové úpravy, České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2013, 56 s.

HRADECKÝ, J., BUZEK, L.: Nauka o krajině. Ostrava: Ostravská univerzita, 2001. 215 s. ISBN 80-7042-804-X.

JELEČEK, L.: Zemědělství a půdní fond v Čechách ve 2. polovině 19. Století. Praha: Academia, 1985. 284 s.

JONÁŠ, F.: Pozemkové úpravy. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1990. 511 s. ISBN 80-209-0106-X.

LEITÃO, A. B., MILLER, J., AHERN, J., AND MCGARIGAL, K. 2006. Measuring landscapes. Islandpress, Washington, Covelo, London.

LINDENMAYER, D. B., FISCHER, J.: 2006. Habitat fragmentation and lanscape change: an ecological and conservation synthesi. Island Press, Washington.

MARŠÍKOVÁ, M., MARŠÍK, Z.: Dějiny zeměměřictví a pozemkových úprav v Čechách a na Moravě v kontextu světového vývoje. Praha: Libri, 2007. 182 s. ISBN 978-80-7277-318-3.

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ: Pozemkové úpravy, Nástroj pro udržitelný rozvoj venkovského prostoru. Vyd. 2. Praha, 2010, 28s. ISBN 978-80-7084-944-6.

NOVOTNÁ, D.: Úvod do pojmosloví v ekologii krajiny. Praha: Ministerstvo životního prostředí České republiky, 2001, 400 s. ISBN 80-7212-192-8.

PEKAŘ, J.: Dějiny československé. Praha: Agentura TIP Š, 1991. 247 s.

PODHRÁZSKÁ, J., UHLÍŘOVÁ, J., NOVOTNÝ, I., STEJSKALOVÁ, D., KRÍŽKOVÁ, S., KORSUŇ, S., SPITZ, P.: Metodický návod - Návrh a hodnocení účinnosti systému komplexních opatření v pozemkových úpravách, Brno: Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v.v.i., oddělení pozemkových úprav, 2008, 96 s. ISBN 978-80-904027-7-5).

RYBÁRSKY, I., ŠVEHLA, F., GEISSÉ, E. Pozemkové úpravy. Bratislava: Alfa, 1991. 357 s. ISBN 80-05-00873-2.

SKLENIČKA, P.: Základy krajinného plánování. Naděžda Skleničková, Brno, 2003, 321 s. ISBN 80-903206-1-9.

TOMAN, F.: Pozemkové úpravy, Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně, 1995, 142 s. ISBN 80-7157-148-8.

VLASÁK, J., BARTOŠKOVÁ, K.: 2007. Pozemkové úpravy. Praha: ČVUT. 168 s. ISBN 978-80-01-03609-9.

Zákony:

ZÁKON č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně
zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému
zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

Internetové zdroje:

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ. Prohlížeč služba WMTS -
Ortofoto ČR, Současná ortofotomapa [online]. 2010, [cit. 2016-
04-2]. Dostupné z: <http://geoportal.gov.cz/web/guest/map>

GEOREAL. Portál služeb pro pozemkové úpravy [online]. 2015, [cit. 2016-04-2].
Dostupné z: <http://www.georeal.cz/cz/sluzby/pozemkove-upravy>

ČESKÁ GEOLOGICKÁ SLUŽBA. Portál služeb pro revize a paleontologické
zpracování vybraných starších fondů ze sbírek ČGS [online]. 2014, [cit. 2016-05-6].
Dostupné z: <http://www.geology.cz/>

MAPY. Mapový server [online]. 2015, [cit. 2016-04-2]. Dostupné z:
<https://mapy.cz/zakladni?x=14.5781941&y=49.1675610&z=15&base=ophoto>

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ. Webový portál [online]. 2009-2015, [cit. 2016-
04-2]. Dostupné z: <http://eagri.cz/public/web/mze/venkov/pozemkove-upravy/pozemkove-upravy/co-jsou-pozemkove-upravy>

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ. Webový portál [online]. 2009-2015 [cit. 2016-
04-2]. Dostupné z:
<http://eagri.cz/public/web/mze/venkov/pozemkove-upravy/pozemkove-upravy/co-jsou-pozemkove-upravy/komplexni-pozemkova-uprava-a-jeji-cile.html>

OBEC LITVÍNOVICE. Webové stránky obce [online]. 2016, [cit. 2016-04-2].
Dostupné z: <http://www.litvinovice.cz/>

BUDĚJCKÁ DRBNA. Informační server [online]. 2016, [cit. 2016-04-2]. Dostupné
z: <http://www.budejckadrbna.cz>

PAVEL BOKR. Česká geologická služba: Mapová aplikace, verze 1.1 [online].
2003, [cit. 2016-04-2]. Dostupné z:
http://www.geology.cz/app/ciselniky/lokalizace/show_map.php?mapa=g500&y=670000&x=1070000&r=250000&s=0

VGHMÚř DOBRUŠKA. Server podkladových leteckých snímků. Mapová aplikace [online]. 2009, [cit. 2016-04-2]. Dostupné z: www.kontaminace.cenia.cz

9. Seznam grafů

Graf č. 1: *Procentuální zastoupení kultur v území (1842)*

Graf č. 2: *Procentuální zastoupení kultur v území (1952)*

Graf č. 3: *Procentuální zastoupení kultur v území (2015)*

Graf č. 4: *Vývoj lesních porostů*

Graf č. 5: *Vývoj TTP*

Graf č. 6: *Vývoj zastavěné plochy*

Graf č. 7: *Vývoj orné půdy*

Graf č. 8: *Vývoj vodních ploch*

Graf č. 9: *Vývoj rozptýlené zeleně*

Graf č. 10: *Vývoj hustoty cestních sítí*

10. Seznam tabulek

Tab. č. 1: *Zastoupení jednotlivých složek LU (1842)*

Tab. č. 2: *Zastoupení jednotlivých složek LU (1952)*

Tab. č. 3: *Zastoupení jednotlivých složek LU (2015)*

Tab. č. 4: *Zastoupení jednotlivých složek LU v čase*

11. Seznam obrázků

Obr. č. 1: Obecní úřad v Litvínovicích

Obr. č. 2: Rozmístění rybníků v KÚ

Obr. č. 3: Geomorfologické složení půdy a legenda

Obr. č.4 : Umístění obce v České Republice a v Jihočeském kraji

Obr. č. 5: Ukázka z georeferencování mapy z roku 1842.

Obr. č.6 : Atributová tabulka a okno s výpočtem geometrických veličin

Obr. č.7.– Nádvorí s kapličkou v obci Litvínovice

Obr. č.8 – Hráz Dolního Litvínovického rybníka

Obr. č.9 – Hráz Dolního Litvínovického rybníka

Obr. č.10 – Litvínovický potok

Obr. č.11 – Stavidlo na horním Litvínovickém rybníku

12. Seznam map

Mapa č. 1: Výkres land use Litvínovice – 1842

Mapa č. 2: Výkres land use Litvínovice – 1952

Mapa č.31: Výkres land use Litvínovice – 2015

13. Seznam příloh

Obr. č.7 – Nádvorí s kapličkou v obci Litvínovice

(Autor: Kamil Roba)

Obr. č.8 – Hráz Dolního Litvínovického rybníka

(Autor: Kamil Roba)

Obr. č.9 – Hráz Dolního Litvínovického rybníka

(Autor: Kamil Roba)

Obr. č.10 – Litvínovický potok

(Autor: Kamil Roba)

Obr. č.11 – Stavidlo na horním Litvínovickém rybníku (Autor: Kamil Roba)

Seznam ostatních příloh (přiložené pouze v tištěných podobách a v elektronické podobě na CD)

Příloha č. 1: Mapa historického stavu LU katastru Litvínovice (r. 1842)

Příloha č. 2: Mapa historického stavu LU katastru Litvínovice (r. 1952)

Příloha č. 3: Mapa současného stavu LU katastru Litvínovice (r. 2015)